

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA

Odbor ochrany složek přírody NP Šumava

Dle rozdělovníku

naše značka
SZ NPS 06920/2023/22 - NPS 10379/2023

vyřizuje / linka
Ing. Dolejší / 388 450 260

datum
19.10. 2023

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY

o omezení vstupu z důvodu ochrany přírody

Správa Národního parku Šumava (dále jen „Správa“) jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 75 odst. 1 písm. f) a 78 odst. 3 písm. l) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“) v souladu s ustanovením § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **zakazuje vstup a pohyb v některých lokalitách** Národního parku Šumava dle § 64 ZOPK.

Článek 1

Předmět úpravy

Správa tímto opatřením obecné povahy zakazuje vstup a pohyb ve vybraných lokalitách Národního parku Šumava (dále též jen „národní park“), které jsou vymezeny v článku 2 tohoto opatření. Důvodem pro zákaz vstupu a pohybu v území je negativní dopad zvýšené návštěvnosti na citlivé živočišné druhy a na přírodní stanoviště.

Článek 2

Vymezení území

Zákaz vstupu a pohybu definovaný tímto opatřením obecné povahy se vztahuje na území národního parku specifikované v příloze č. 1 tohoto opatření. Mapa území je též dostupná na geoportálu Správy NP Šumava zde: <https://geoportal.npsumava.cz/mapa/uzemi-s-omezenym-vstupem/>

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA

1. máje 260
385 01 Vimperk
www.npsumava.cz

tel: 388 450 111
fax: 388 413 019

bankovní spojení
ČNB České Budějovice č. 2234281/0710

IČO 00583171
DIČ 102-00583171

Článek 3

Platnost omezení

Zákaz vstupu a pohybu se vztahuje na všechny osoby a typy aktivit s výjimkou následujících případů.

Zákaz (v rámci navrhovaného území s omezeným vstupem) neplatí pro

- 1) vstup a pohyb po stávajících značených turistických trasách, tyto trasy včetně časového režimu a možného způsobu využití jsou přesně specifikovány v příloze č. 2 tohoto opatření,
- 2) vlastníky a nájemce nemovitých věcí v souvislosti s jejich užíváním a dále členů základních složek integrovaného záchranného systému, obecní policie, ozbrojených sil České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, pracovníků dalších orgánů veřejné moci, pracovníků odborné organizace státní památkové péče, pracovníků veterinární služby, pracovníků správců vodních toků a provozovatelů vodovodů a kanalizací, energetických soustav, ropovodů, produktovodů a veřejných komunikačních sítí při plnění jejich úkolů,
- 3) držitele pravomocných výjimek z ustanovení § 16, § 17 odst. 2 ZOPK vydaných postupem dle § 43 ZOPK ,
- 4) aktivity provozované v souladu s vyhrazením opatřením obecné povahy podle § 16 odst. 2 písm. m) až q) postupem dle § 43 odst. 3 ZOPK,
- 5) aktivity prováděné v souladu s § 90 odst. 18 až 22 ZOPK.

Článek 4

Časová platnost omezení

Zákaz vstupu a pohybu v území definovaném v článku 2 tohoto opatření platí celoročně do 31. 12. 2025.

Článek 5

Označení území

Označení území se zákazem vstupu veřejnosti bude provedeno v terénu tabulemi s textem Území s omezeným vstupem přiměřeně v souladu s vyhláškou č. 45/2018 Sb. v platném znění neprodleně poté, co vstoupí opatření obecné povahy o omezení vstupu v platnost. Označení hranic tohoto území bude umístěno na všech přístupových cestách a jiných vhodných místech na hranicích tohoto území.

Článek 6 Odůvodnění

Hrozí-li poškozování území v národních parcích, národních přírodních rezervacích, národních přírodních památkách a v první zóně chráněných krajinných oblastí nebo poškozování jeskyně, zejména nadměrnou návštěvností, může orgán ochrany přírody dle § 64 ZOPK po projednání s dotčenými obcemi opatřením obecné povahy omezit nebo zakázat přístup veřejnosti do těchto území nebo jejich částí. Zákaz či omezení vstupu musí být řádně vyznačeny na všech přístupových cestách a vhodným způsobem i na jiných místech v terénu. Správa se rozhodla k tomuto kroku po vyhodnocení přírodní cennosti území především ve vztahu k unikátní populaci tetřeva hlušce a jejímu přežití ve světle negativního dopadu návštěvnosti území, jejímž důsledkem je rostoucí fragmentace biotopu kriticky ohroženého ptačího druhu tetřeva hlušce a dalších druhů citlivých na rušení.

Správa při zpracování tohoto návrhu vycházela především z těchto odborných podkladů a databází:

- Informace o výskytu druhů (Nálezová databáze ochrany přírody: <https://portal.nature.cz/nd/find.php?X=X>, AOPK)
- Návrh popisu klidových území NP Šumava (Správa NP Šumava, 2019, online zde: <https://www.npsumava.cz/sprava-np/nova-zonace-a-navrh-klidovych-uzemi/navrh-klidovych-uzemi-narodniho-parku-sumava/>)
- Výsledky projektu „Přeshraniční mapování lesních ekosystémů cesta ke společnému managementu NP Šumava a NP Bavorský les“ (dále jen „Monitoring“)
- Platná zonace NP Šumava (Správa NP Šumava, 2020)
- Fragmentace prostředí a její vliv na populaci tetřeva hlušce v ptačí oblasti Šumava (ČSO, 2014)
- Tetřevovití na Šumavě – habitatové modely a vymezení jádrových území (Dušan Romportl, KFGG PŘF UK, 2022)
- Interní vymezení jádrového území tetřeva hlušce, Správa NP Šumava, 2019

Dále správa podpůrně využila vlastní zjištění o legální a nelegální návštěvnosti území díky výkonu strážní služby (hlášenky, řešené přestupky), monitoringu sociálních sítí, výstupy z monitoringu návštěvnosti z let 2018 – 2022 (stabilní sčítače) a agregované data z aplikace Strava (Strava Heatmap).

Správa veškeré dostupné materiály založila do spisu a současně zpřístupnila tuto složku na centrálním úložišti Správy NP, kde lze veškeré materiály prohlížet. Odkaz zde:

<https://nextcloud.npsumava.cz/nextcloud/index.php/s/ftC2AodoGdHJNP6>

Definice území s omezeným vstupem

Správa jako orgán ochrany přírody se rozhodla na základě analýzy trendu návštěvnosti území (legální i nelegální) a dopadů návštěvnosti na předměty ochrany, především pak tetřeva hlušce vymezit území s omezeným vstupem. Toto území je vymezeno v příloze č. 1 tohoto návrhu opatření obecné povahy. Správa při návrhu tohoto území s omezeným vstupem postupovala následovně:

- Území s omezeným vstupem, kde díky zvýšené návštěvnosti dochází k rušení a poškozování předmětů ochrany kopíruje již dříve vymezené, předjednané a odborně zdůvodněné návrhové klidové území B3 (viz návrh klidových území)
- Z důvodu zachování celistvosti území jsou do něj včleněny ještě ostrůvky návrhových klidových území A1, A2, A4, A8 až A12, A16 a E1
- Dále v souladu s § 64 předjednaná Správa záměr s dotčenými obcemi (Kvilda, Modrava, Prášíly a Železná Ruda) a v rámci tohoto projednání (detailněji viz níže) došlo k rozšíření území v oblasti Ždánidel a Prášílského jezera (viz příloha č.1), celková plocha území je 6036,6 ha.
- Takto vymezené území se z 99,4 % nachází ve správním obvodu obcí Prášíly a Modrava a proto se většina následujících propočtů, dokazování a analýz bude vztahovat právě jen na území těchto dvou obcí (celková katastrální výměra obou obcí je 19 397 ha).

Cílem tohoto omezení bylo ochránit jádro populace tetřeva hlušce v území, které je téměř kompletně v zóně přírodní (překryv zóny přírodní a území s omezeným vstupem je 96,31 %), bez lesnického managementu, bez lovu zvěře a s minimální turistickou infrastrukturou (myšleno chaty, penziony a další „tvrdé“ zázemí pro turisty).

Příčemž navrhované omezení nijak nezmenšuje současnou vyhrazenou a vyznačenou síť turistických tras či neomezuje provoz ostatní turistické infrastruktury. Pouze u několika turistických tras se navrhuje upravit časový režim užívání, aby se tento sladil s provozem na bavorské straně Šumavy a na hraničním chodníku a omezil se rušivý vliv v nejcitlivějším období roku (viz příloha č. 2). Navrhované omezení se netýká vlastníků a nájemců nemovitých věcí v souvislosti s jejich užíváním a dále držitelů platných výjimek k činnostem dle § 16 popř. § 50 ZOPK. Správa současně nepředpokládá další rozšiřování turistických tras v tomto území, protože to by vedlo proti smyslu tohoto opatření a zvýšení fragmentace tohoto území.

Současně se jedná o území, které přiléhá k jádrovému území (Kerngebiet) Národního parku Bavorský les a vytváří tak rozsáhlou klidovou oblast, refugium nejen pro tetřeva hlušce ale i pro další na rušení citlivé druhy. V území také došlo v posledních 30 letech k postupnému

rozpadu stromového patra a vzniká zde rozvolněný horský smrkový les, což je ideální biotop pro tetřeva hlušce a další druhy

Výjimečnost území podtrhuje fakt, že v navrhovaném území s omezeným vstupem bylo v roce 2022 evidováno 188 nálezů v NDOP, což je 15,6 % ze všech nálezů evidovaných na území NP Šumava, přitom v plošném vyjádření tvoří území s omezeným vstupem jen 9 % plochy NP, pokud budeme nálezy vztahovat k ploše Ptačí oblasti Šumava (PO Šumava), pak tento poměr je 14,8 % všech nálezů z PO je v tomto území, které ale plošně reprezentuje jen 6 % PO Šumava (stav záznamů NDOP k 27. 6. 2023)

Tetřev jako „deštníkový“ druh

Tetřev hlušec (*Tetrao urogallus*) představuje druh se specifickými ekologickými požadavky, vázaný na rozsáhlé oblasti zachovalých jehličnatých a smíšených lesů Evropy a Asie. Cílem ochrany je zajištění odpovídajících podmínek pro tento druh. Jedná se o typický příklad tzv. „deštníkového“ druhu - Suter et al. (2002), Pakkala et al. (2003). Deštníkové druhy jsou druhy velmi úzce vázané na ekosystém a ochranou tohoto druhu docílíme ochrany celého ekosystému horských smrkových lesů ve střední Evropě.

Tetřev hlušec vymizel v průběhu 20. století z převážné většiny území v nižších a středních polohách Evropy (Storch 2000, 2007). Tam, kde se udržel, většinou přežívá v nepočetných izolovaných populacích, které nedosahují úrovně poskytující šanci na dlouhodobou životaschopnost (Grimm & Storch 2000), která je stanovena na zhruba 470 jedinců (Storch, 2007). Populace obývající Šumavu a Bavorský les je v tomto smyslu evropsky významnou výjimkou.

Jedním z hlavních důvodů ohrožení v celé evropské části areálu tetřeva hlušce je fragmentace a ztráta vhodných stanovišť, která ovlivňuje reprodukční úspěšnost a mortalitu juvenilních jedinců (Storch 2000, 2007). Zasahuje ve zvýšené míře malé, oddělené populace přežívající v menších horských celcích, které jsou velmi zranitelné vůči náhodným nepříznivým jevům. Fragmentace nepříznivě ovlivňuje i genetickou strukturu populací, limituje tok genů, zvyšuje genetický drift a inbreeding. Její důsledky na genetickou různorodost se mohou projevit již v řádu desítek let (Segelbacher et al. 2008). Na Šumavě a v Bavorském lese, které jsou obklopeny hustě osídlenou a intenzívně využívanou krajinou střední Evropy, je proto nutné tento jev sledovat obzvlášť pozorně.

Habitatové modely (Romoportl, 2022), (Vondrka, Červenka, Rösner, 2020) potvrzují přítomnost největší části populace tetřeva hlušce v příhraničních oblastech. Jedná se většinou o oblasti horských smrčín, kde došlo recentně k velkoplošnému rozpadu horního stromového patra. Tyto rozvolněné biotopy nabízejí tetřevovi příhodná stanoviště. Z předchozích výsledků

vyplývá, že pravděpodobnost celoročního výskytu tetřevů roste se stoupající nadmořskou výškou a s nárůstem množství ležícího tlejícího dřeva v kombinaci s přítomností zmlazení smrku. Tetřevům také vyhovují menší otevřené plochy s podrostem mladých smrků. Naopak turistický tlak může tetřevy vytlačovat z vhodných lokalit (Teuscher et al. 2011, Rosner et al. 2013). Tyto modely potvrzují průběžně i záznamy z Nálezové databáze ochrany přírody.

Z rešerší 247 vědeckých článků, které se zabývaly dopady outdoorových aktivit na živočišné druhy (Reed, Merenlender et al., 2015) jasně vyplývá, že i nekomerční, „lehká“ turistika má spíše negativní dopady na živočišné druhy a to bez rozdílu na konkrétní druh, geografickou oblast či typ outdoorové aktivity. Konkrétně 59 % odborných článků zmiňovalo negativní dopady na živočišná společenstva. Studie uvádí také, zdali v odborných člancích byla zmíněna nějaká doporučení pro ochranný management. 32 % článků doporučuje omezení vstupu, resp. tvorbu klidových území či refugií, 15 % edukaci návštěvníků, 14 % nastavení limitů pro návštěvníky, 6 % zvýšení vymahatelnosti práva v oblasti ochrany přírody.

V případě pěších návštěvníků byl zjištěn větší vliv na volně žijící živočichy než u motorizovaných aktivit (patrně kvůli menší míře předvídatelnosti pohybu lidí); vliv zimních aktivit převyšoval všechny ostatní návštěvnické aktivity.

Území s omezeným vstupem reprezentuje naprosté jádro výskytu tetřeva hlušce, což potvrzuje překryv s vymezeným jádrovým územím tetřeva hlušce, územím vymezeným ve fragmentační studii či v habitatovém modelu dle Romportla (2022).

Modelování potenciálního vhodného habitatu pro zájmové druhy organismů patří v současnosti mezi hojně využívané přístupy ochranné biologie (např. Hernandez et al. 2008, Hirzel et al. 2006, Václavík et al. 2009). Aplikují se při ochraně ohrožených druhů organismů a v územní ochraně hodnotných biotopů (např. Bassille et al. 2008, Braunisch a Suchant 2007, Rottenberry et al. 2006). Do modelů obecně vstupují jednak data o výskytu druhů (zdroje nálezová databáze ochrany přírody či interní monitoring), abiotické faktory (reliéf a topoklimatické faktory), habitatové faktory (vegetační poměry a struktura vegetace) a faktory antropogenního rušení.

Ve fragmentační studii (de facto se jedná o habitatový model či model predikce rozšíření druhu) byla propojenost jádrových území hodnocena pomocí indexu pravděpodobnosti konektivity (Probability of connectivity – PC), narůstajícího od 0 do 1 spolu se zvyšující se propojeností. PC index představuje jednu z nejčastěji používaných metrik pro kvantifikaci významu biotopů z hlediska jejich konektivity (Saura & Pascual-Hortal 2007). Pro vymezení území s omezeným vstupem byl použit index PC 0,6 a pro území obcí Prášily a Modrava spadá 72,6 % plochy s PC indexem 0,6 a vyšším do území s omezeným vstupem.

Nejnovější a nejpresnější habitatový model (Romportl, 2022), do které vstupovali nálezová data přeshraničního monitoringu tetřevovitých a nově na rozdíl od předchozích modelů i přesná data o struktuře vegetace snímaná metodou LIDAR (Light Detection And Ranging)

snímání, což je metoda dálkového měření vzdálenosti na základě výpočtu doby šíření pulsu laserového paprsku odraženého od snímaného objektu. Pokud tedy poměříme jádrové území (území s mírou vhodnosti habitatu nad 75 %) dle tohoto modelu a návrhovým územím s omezeným vstupem, pak vzájemný průnik je 48 %.

Správa NP Šumava disponuje interním vymezením jádrového území tetřeva hlušce, které bylo v roce 2019 aktualizováno a vychází z několika datových vrstev – jednak nálezových dat z monitoringu v letech 2016-2018, dále vlastní habitatový model vycházející mimo jiné z LIDARového modelu mikro reliéfu Šumavy, existence liniových bariér, propojenosti území. Průnik území s omezeným vstupem a vymezeného jádrového území tetřeva hlušce je téměř 100 %, protože vymezené jádrové území má „měkčí“ vstupní parametry a je vymezeno poměrně velkoryse. Rozloha na obou obcích je 11568 ha.

Veřejný zájem

Při definici a poměřování existujících veřejných (kolidujících) zájmů musíme vycházet zejména ze zákona č.1/1993 Sb., v platném znění, Ústava České republiky (dále jen „ústava“). Ta v preambuli říká mimo jiné, že [...] *My, občané ... jsme odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství [...]* Dále pak v Článku 7 se uvádí, že: *Stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství.*

Druhým základním ústavním zákonem je zákon č.2/1993 Sb., v platném znění, Listina základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Ta mj. ve svém článku 11, odst. 3) hovoří o tom, že: *Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.* Článek 35 dále uvádí v odst. 3, že: *Při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.*

Závěrem ustanovení § 58 odst. 1 ZOPK , který říká, že *„Ochrana přírody a krajiny je veřejným zájmem. Každý je povinen při užívání přírody a krajiny strpět omezení vyplývající z tohoto zákona.“*

Z uvedeného je zřejmé, že veřejný zájem na ochraně přírody je poměrně silně zakotven v našem ústavním pořádku a legitimní omezení vycházející ze zákonného zmocnění by měly být respektovány.

Na druhou stranu Správa si je vědoma i veřejného zájmu na svobodě pohybu, kterou je nadán každý občan. Lze opět připomenout článek 2 ústavy, který ve svém odst. 4) říká, že: *„Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“* Zásadní je pak článek 14 listiny, který říká, že: *„Svoboda pohybu a pobytu je zaručena.“*

Máme zde tedy dva jasně definované veřejné zájmy. Veřejný zájem na ochraně přírody, konkrétně živočišných druhů citlivých na rušení a složek ekosystému náchylných k poškození nadměrnou návštěvností a svobodu pohybu, což je ústavně garantované právo, jímž je nadán každý člověk.

Nutnost posuzovat a vážit veřejné zájmy zdůraznil nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) ve svém rozhodnutí č. j. 6 As 65/2012 – 161 ze dne 10. 5. 2013. NSS se vyjádřil k otázce vážení dvou veřejných zájmů, které jsou v kolizi. NSS uvedl, že správní úřad musí nejprve řádně určit a individualizovat na konkrétní případ oba veřejné zájmy, které jsou ve hře, a poté porovnat závažnost obou v kolizi stojících veřejných zájmů s tím, že zásah do žádného z obou chráněných veřejných zájmů nesmí svými negativními důsledky přesahovat pozitiva. Při řešení kolize veřejných zájmů je třeba, aby bylo zachováno maximum z obou kolidujících zájmů, přičemž by mělo být identifikováno jádro a periferie kolidujícího veřejného zájmu a z obou veřejných zájmů, které jsou v kolizi, by mělo být zachováno alespoň jejich jádro.

Orgán ochrany navrhuje vymezit popsané území s omezeným vstupem jako kompromis mezi veřejným zájmem na ochraně přírody a veřejným zájmem na zachování svobody pohybu. Pokud omezení vztáhneme pouze na obce Prášily a Modrava, pak nepřístupné území představuje v souhrnu 30,9 % území obou obcí, v Prášílech pak 20,6 % a na Modravě 45,1 % území. Nadto je třeba přičíst v každé obci 9, resp. 10 % nepřístupného území původních prvních zón, které nyní díky přechodným ustanovením ZOPK plní funkci klidového území a leží mimo navrhované území s omezeným vstupem. Většina území obou obcí je tedy volně přístupné obyvatelům a turistům, aby mohli naplňovat zásadní poslání národních parků, uvedené v § 15, odst. 4: [...] umožnit využití území národních parků k trvale udržitelnému rozvoji, ke vzdělávání, výchově, výzkumu a k přírodě šetrnému turistickému využití, a to způsoby, které nejsou v rozporu s dlouhodobými cíli ochrany národního parku.

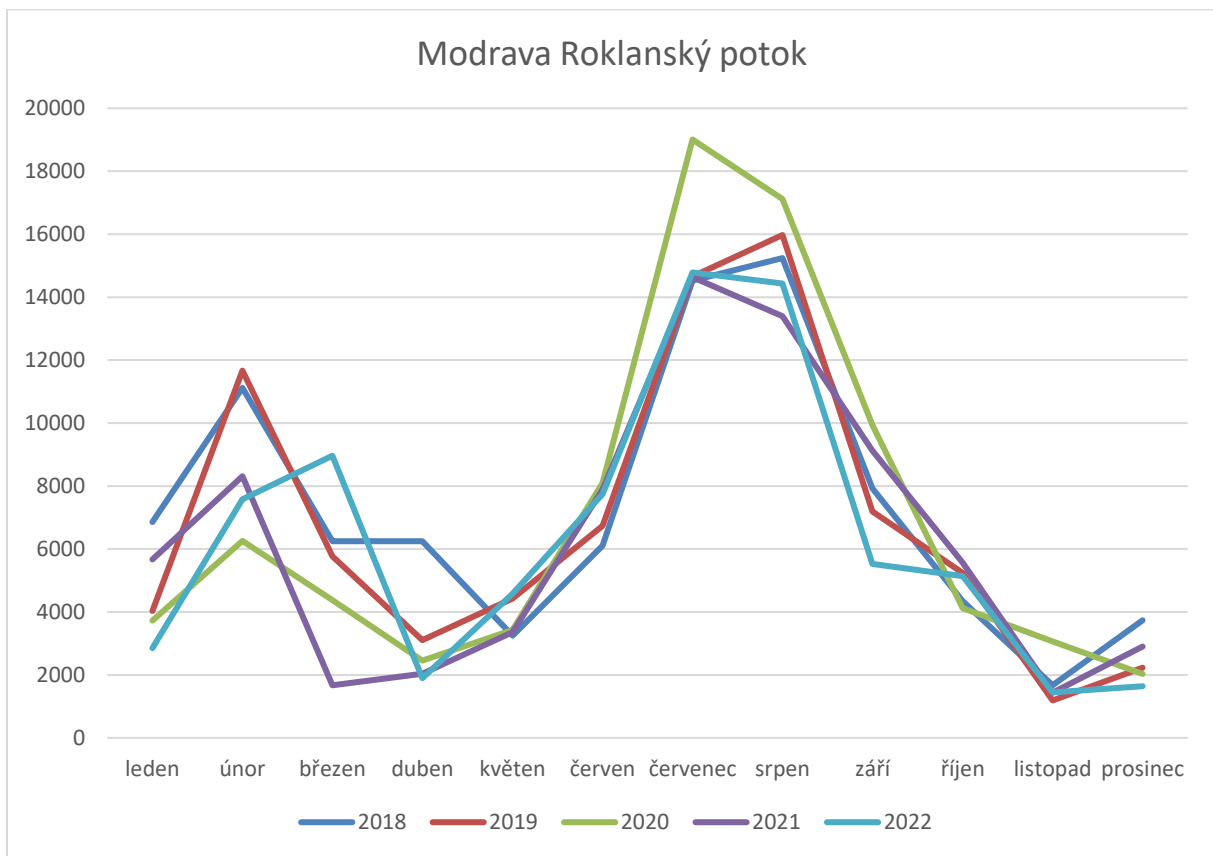
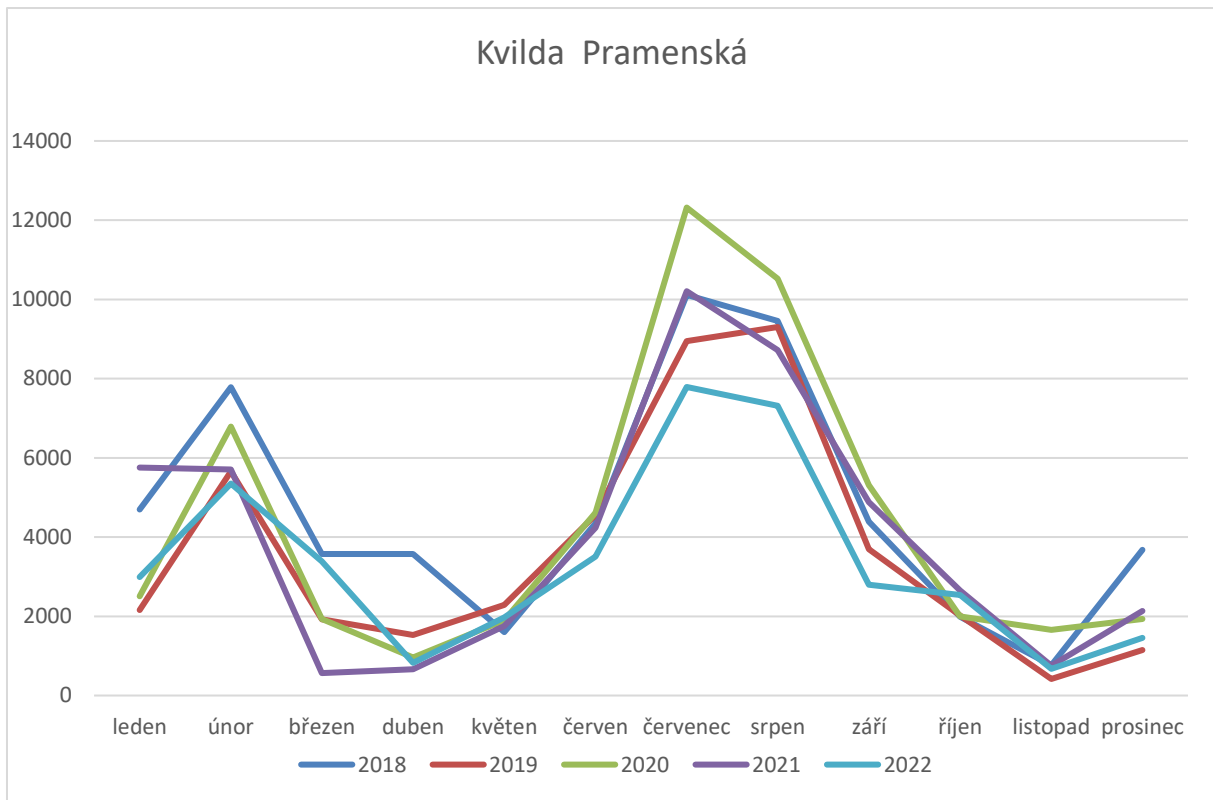
Krom více jak 11 600 ha volně přístupné krajiny je na území obou obcí vyhrazeno a vyznačeno v terénu více jak 128 km turistických tras a 127 km cyklostezek, které jsou většinou v překryvu s turistickými trasami. Hustota turistických tras na území obou obcí je v průměru 0,66 km na 1 km² přičemž republikový průměr je 0,55 km na 1 km², je tedy patrné, že možnosti turistického využití jsou zde značné.

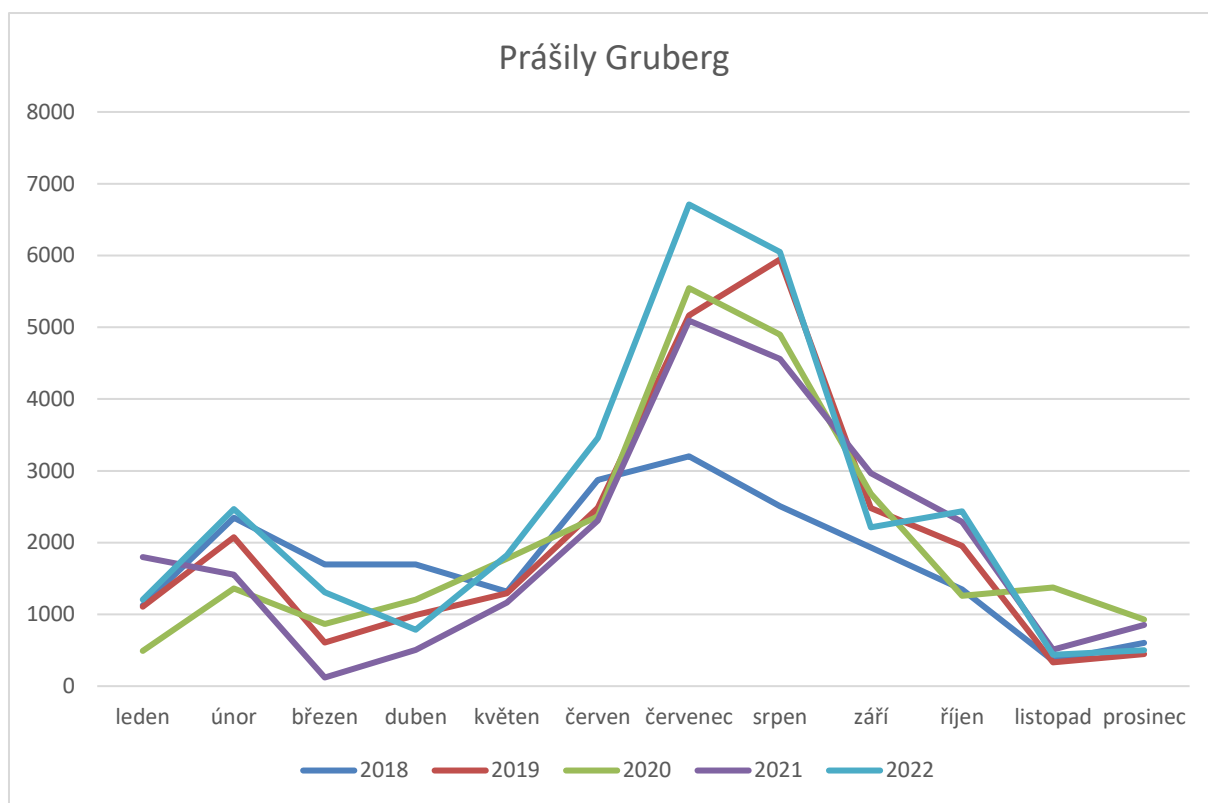
Jak již bylo rozvedeno výše, opatření neruší žádnou turistickou trasu v území, pouze u několika tras upravuje časový režim jejich využití s cílem minimalizovat rušivý vliv na druhy v nejcitlivějším období roku.

Správa má tedy za to, že omezení vstupu zasahuje do osobnostních práv občanů jen v naprosto nezbytné míře a na základě jasně daných pravidel.

Návštěvnost a její dopady

Hlavním podnětem pro ad hoc krizové řešení postupem dle § 64 ZOPK byl souběh několika dlouhodobých a spojitých problémů. Společným jmenovatelem je konstantně vysoká návštěvnost, která neklesá pod 2 000 000 návštěvníků ročně. V roce 2022 jde na první pohled o mírný pokles počtu návštěvníků proti dvou posledním rokům, které byly poznamenány koronavirovou pandemií a ze známých důvodů přinesly zvýšenou návštěvnost v Národním parku Šumava o desítky procent (plus 22% o prázdninách dokonce +45% v roce 2020 a +20% oproti „normálu“ v roce 2021). Nicméně ve srovnání s „normálním“ rokem 2019 stoupla návštěvnost o cca 12% a při rovnoměrném vývoji by to znamenalo cca 4 % růst návštěvnosti ročně. Rovněž došlo k vyrovnání křivky návštěvnosti v průběhu zimní a letní sezóny, která byla v uplynulých dvou letech značně rozkolísaná. Zimní sezóna je asi poloviční ve srovnání s letní a jarní období stále nabírá na síle a pravděpodobně je to jak odrazem změn teplot v jarních měsících, tak i v důsledku plánování lidí dovolených do klidnějších (a levnějších) období roku. Návštěvnost míst se značně liší dle lokace a v čase a v detailu se především mimo prázdniny projevují výkyvy s ohledem na aktuální počasí. (Ročenka Správy NP Šumava, 2022). Pro návštěvnost naší zájmové oblasti lze pracovat s daty 3 trvale osazených sčítacích bodů a upřesnit tak míru návštěvnosti oblasti Modravsko a Prášílsko. Jedná se o sčítač na Pramenské cestě směrem na Prameny Vltavy, sčítač na cestě podél Roklanského potoka z Modravy na Javoří pilu a v místě bývalé osady Gruberg směrem na Prášílské jezero a Poledník. Vývoj návštěvnosti v jednotlivých měsících a letech je znázorněn na grafech níže.

Je zřejmé, že návštěvnost při optimálních klimatických podmínkách má 2 zřetelné vrcholy v zimě a v létě, nicméně jak již bylo uvedeno výše, rozdíl mezi sezónou a mimosezónou se zmenšuje a opravdovým hluchým obdobím jsou již jen konec zimy (březen / duben) a začátek zimy (listopad). Krom klimatických vlivů je důvodem i omezeně fungující turistická infrastruktura v tomto období (stravování, ubytování).

Zjednodušeně lze říci, že směrem od Kvildy v průměru ročně směřuje na prameny Vltavy 50 000 návštěvníků. Z Modravy na Javoří pilu cca 80 000 návštěvníků. Pokud se pokusíme odhadnout návštěvnost lokality Březník, pak vzhledem k maximální atraktivitě území lze počítat s více jak 100 000 návštěvníky ročně. Z Prášil se na Poledník a Prášilské jezero přes Gruberg a Liščí díry vydává okolo 30 000 lidí ročně (ale je to jen jedna z mnoha přístupových tras na Poledník).

Odhad celkové návštěvnosti území Prameny – Březník – Javoří Pila – Poledník – Prášilské Jezero – Gsenget – Jezero Laka cca 500 000 návštěvníků ročně.

Disperze do volného terénu je odhadována na cca 3-5 %, tj. 15 000 až 25 000 lidí se pohybuje ve volném terénu mimo značené turistické trasy v našem zájmovém území.

Správa zaznamenala v některých oblastech jádrového území tetřeva takový nárůst návštěvnosti turistů, že i v místech, kam je v současné době možnost legálního vstupu, dochází k vytváření nových pěšin sešlapem, a tím poškození svrchní půdní vrstvy a poškození biotopu. Tímto se dále rozšiřuje systém cest a pěšin a další návštěvníci jsou naváděni k opuštění značených tras. Právě existence dalších cest a pěšin byl jedním ze zásadních

faktorů, které dle Coppes & Braunisch (2013) měly zásadní vliv na to, že turisté opustí přístupné či značené trasy a vydají se do volného terénu. Dalším zásadním faktorem, je pak sklon terénu a stav vegetace, resp. prostupnost terénu. Autoři pro zimní období konstatují škodlivost pohybu lidí mimo značené trasy pro druhy citlivé na rušení.

Důsledkem velké disperze lidí je další fragmentace území a postupné vytlačování druhů citlivých na rušení. Tento efekt je empiricky velmi těžko prokazatelný, o to nebezpečnější je ale postupný dopad na propojenost celé šumavské populace a tok genů. Na druhou stranu na negativním dopadu (sic!) šetrné turistiky se shodnou vědci globálně, viz již zmiňovaná rešerše Reed, Merenlender et al.(2015). Přímo z prostředí NP Šumava a NP Bayerische Wald byla publikována studie (Rösner et al. 2013) zabývající se myšlenkou, zdali turisté mohou svým rušivým vlivem také indukovat tzv. krajinu strachu (Landscape of fear). Krajina strachu je model založený na tzv. ekologii strachu, který tvrdí, že chování zvířat pod tlakem predátorů či v ohrožení predátory, je formováno psychologickými mapami jejich geografického okolí, což vysvětluje riziko predace v určitých oblastech. Ekologie strachu je koncepční rámec popisující psychologický dopad stresu vyvolaného predátory na populace a ekosystémy. Mezi závěry této studie patří mimo jiné potvrzení faktu, že rušení turismem způsobuje negativní odezvu tetřeva hlušce ve smyslu presence na monitoračních plochách. Toto potvrzuje snahu tetřeva hlušce vyhýbat se člověku, resp. potvrzuje to postupné snižování kvality biotopu pro tetřeva hlušce. Předpokládá se tedy, že na Šumavě a v bavorském lese vzniká antropogenní „krajina strachu“ pro tetřeva hlušce. Snižující se tlak turistických aktivit vedl ke zvýšení hustoty výskytu tetřeva hlušce, což se projevilo zjištěním tetřeva hlušce ve většině habitatově vhodných čtverců monitorační sítě, a to i při vyšší úrovni lidské činnosti; vyšší počty jedinců byly zaznamenány ale pouze ve čtvercích sítě v odlehlých oblastech s nízkým tlakem lidské činnosti.

Za doložený se má negativní dopad turistiky na ptačí druhy hnízdící na zemi (Thompson, 2015). Rušení způsobené turistikou bylo identifikováno jako jeden z hlavních faktorů způsobujících pokles přirozené biodiverzity v chráněných oblastech. Nicméně i přes negativní dopady, které rekreace má na biodiverzitu, vidí autor v umožnění přístupu veřejnosti do chráněných území a přírody obecně zásadní podmínku pro budoucnost zachování biologické rozmanitosti. Proto mnoho správců chráněných území hledá nástroje, které by pomohly udržovat rovnováhu mezi přístupem veřejnosti a zachování biologické rozmanitosti. Toto je tedy jeden ze zásadních důvodů, proč se správa rozhodla pro vymezení území s omezeným vstupem, kdy se snažila vhodně vybalancovat zájmy na ochraně přírody a volným pohybem turistů. Právě šetrná turistika a poznávání zákonitostí přírody může vést k větší ztotožnění se se zájmy ochrany přírody a v budoucnu k větší akceptaci omezování lidských aktivit obecně v chráněných územích.

Thiel et al.(2008) podobně zjistili ve Schwarzwald (Německo), že přítomnost člověka zřejmě nebrání tetřevům ve využívání biotopu, ale může zásadně ovlivnit počet jedinců nebo četnost využívání plochy, což pak jistě souvisí i s využíváním tokanišť a populační dynamikou druhu. Rösner et al. 2013 uzavírá se zjištěním, že jejich studie podtrhuje význam ekologického výzkumu v krajinném měřítku pro odhalení velkoplošných reakcí druhů na lidskou činnost. Výsledky silně podporují smysluplné plány ochrany a managementu tetřeva hlušce, jejichž cílem je zachování či vytvoření klidových oblastí (refugií) přiměřené velikosti, udržení a zlepšování kvality biotopů a omezení lidských aktivit v okolí tokanišť.

Z prostředí Alp (alpínské a subalpínské pásmo) čerpá i další analytická studie, ve které Sato et al. (2013) potvrzují po analýze 41 recenzovaných vědeckých článků negativní dopad rozvoje zimních lyžařských areálů a obecně zimní turistiky v přírodním prostředí negativní dopad na bohatství, hojnost a rozmanitost živočišných společenstev. Více jak polovina analyzovaných studií potvrdila negativní dopad zimních aktivit v přírodě na živočišné druhy a to především na ptáky a savce. Studie závěrem konstatuje potřebu dalších analýz, protože je nutno upřesnit chybějící informace o dopadech zimní turistiky na mnoho živočišných rodů.

Navrhované území s omezeným vstupem je prostoupeno pouze několika značenými trasami – především páteří trasou po ose jezero Laka – Gsenget – Poledník – Javoří Pila (a dále na Modravu) a pak k Březníku směřuje Novobřeznická a Starobřeznická cesta. Po okraji území pak vede značená trasa od rozcestí Na Ztraceném směrem k Pramenům Vltavy. Z těchto tras vede mnoho neznačených zpevněných či nezpevněných lesních účelových komunikací, jež jsou pozůstatkem intenzivního lesního hospodaření a především ostrahy hranic za minulého režimu. Za současného stavu přístupnosti území, jsou tyto trasy z malé části v současně nepřístupném území, které definuje plocha bývalých 1. zón ochrany přírody (nyní dle přechodových ustanovení klidové území ve smyslu § 17 ZOPK), popřípadě je ostrůvky klidových území různě přetínají. V tomto území se nacházejí lokality extrémně přitažlivé pro turisty (např. Roklanská chata, Royktecké či Roklanské slatě, vrchol Ždánidel či jezerní stěny jezera Laka a Prášilského jezera) či přes toto území vedou trasy směrem na vrchol Luzný či Roklan. Atraktivitu tohoto území dokládá mnoho zdokumentovaných přestupků proti režimu klidového území (§ 17 odst. 2 ZOPK). V území spadající do režimu klidového území monitorují především profesionální Strážci přírody, kteří buď řeší přestupky pokutou uloženou na místě či předávají přestupky k řešení odboru ochrany složek přírody NP Šumava do správního řízení. V roce 2022 bylo celkem řešeno 2973 přestupků, uděleno 275 blokových pokut v celkové hodnotě 385 330 Kč a dále sepsáno 174 hlášenek, které byly předány do správního řízení. Odbor ochrany složek přírody NP následně řešil jak z podnětu strážní služby, tak z vlastního podnětu celkem 179 přestupků ve smyslu ust. § 35 zákona č. 250/2016 Sb., které zakončil vydáním příkazu k uložení sankce v celkové výši 119 300 Kč.

Ve spisu je založeno několik typových rozhodnutí o přestupcích za typické lokality – vstupy do Luzenského údolí a k Roklanské chatě – viz dokladová část v závěru tohoto opatření

Atraktivitu území a míru pohybu návštěvníků ve volném terénu lze odhadovat i z mapového podkladu aplikace Strava pro sportovce a turisty. Tato aplikace pomocí GPS v mobilních telefonech umožňuje sledovat pohyb lidí a vyhodnocovat tempo, nastoupené výškové metry a vůbec analyzovat trénink. Aplikace pak na základě ročních generalizovaných dat uživatelů vytváří tzv. heatmapu, tedy grafickou prezentaci atraktivity tras. Čím barevnější a tlustší čára na mapě, tím více lidí proběhlo či prošlo daným místem. V dokladové části opatření jsou mapky Modravská a Prášílska (stav k 30. 6. 2023) s vygenerovanou heatmapu, která názorně ukazuje především zvýšenou atraktivitu a pohyb lidí v okolí vrcholu Poledníku a Ždánidel a dále i notoricky známý okruh z Modravy přes březník, Roklanskou chatu, Rokytku zpět do Modravy. Algoritmus výpočtu heatmapy není veřejný, nicméně zde lze najít alespoň stručnou informaci o tom, jak výpočet probíhá: <https://support.strava.com/hc/en-us/articles/216918877-Strava-Metro-and-the-Global-Heatmap>. Zásadní je, že průchody jednotlivců nejsou v heatmapě prezentovány a tedy aby se trasa zobrazila, musí dosáhnout určité popularity průchodů minimálně nižších desítek osob a to průběžně. Aplikace strava Heatmap tedy poskytuje důležitou podpůrnou informaci o pohybu lidí v terénu a potvrzuje atraktivitu území. Snímky z heatmapy jsou přiloženy v dokladové části opatření.

Správa také průběžně vyhodnocuje jak podněty od terénních pracovníků (především Stráž přírody) tak zejména monitoruje příspěvky na sociálních sítích (Facebook a Instagram). Zde lze sledovat dva trendy – jednak obrovský dosah publikovaných fotografií Šumavy zejména v různých skupinách (Toulky Šumavou, Fotíme Šumavu, Turistika na Šumavě ...) a současně narůstající anonymizace publikovaných příspěvků a fotografií (přezdívky, falešné profily, mazání EXif údajů z fotografií). Tedy na jedné straně krása šumavské přírody a již zmiňovaných fenoménů, často již nyní v nepřístupných územích (Luzenské údolí, Roklanská chata), která láká další návštěvníky a působí návodně k dalšímu porušování ZOPK a především vede k rušení citlivých druhů, další devastaci přírodního prostředí a celkově k fragmentaci území. A na druhé straně velmi náročný legislativní a administrativní proces pro orgány ochrany přírody při dokazování porušování zákona vzhledem k popsanému chování lidí na sociálních sítích a vůbec v online světě.

Navrhované území s omezeným vstupem by mohlo zlepšit současnou situaci v tom smyslu, že sjednotí současně mozaikovitě přechodné klidové území v jednu celistvou plochu s jasně vymezenou hranicí. Bude to přehlednější jak pro návštěvníky, ta i pro pracovníky Odboru stráže a ochrany přírody při informační a dozorové činnosti v území. Následně i pro pracovníky orgánu ochrany přírody selepší vymahatelnost práva při vedení přestupkových řízení.

Postup dle § 64 ZOPK

Správa si je vědoma rozsudku č.j. 7Ao 6/2010 Nejvyššího správního soudu (dále jen „rozsudek NSS“). Správa se pokusila v odůvodnění výše vysvětlit, proč je omezení vstupu v nezbytné míře (definované navrhovaným územím s omezeným vstupem) nutné pro nerušenou existenci nejen tetřeva hlušce ale i dalších druhů citlivých na rušení. Jedná se o území, jež je kompromisem a současně nejmenší možnou plochou, která dává smysl. Současně z průniků s habitatovými modely i daty NDOP vyniká naprostá unikátnost a vhodnost území nejen pro populaci tetřeva hlušce. Správa vnímá jako zásadní hrozbu pro území, které je v současnosti přístupné či obtížně přístupné v mozaice stávajících klidových území v další fragmentaci území a postupném zhoršování životních podmínek pro tetřeva hlušce, což je proces empiricky velmi těžko měřitelný, nicméně díky výše zmíněným studiím (zejm. Rösner et al., 2013) ho má správa za prokázaný.

Správa využila v současné situaci instrument § 64 ZOPK a to především z důvodu operativnosti a rychlosti projednání opatření obecné povahy. Správa NP Šumava je v současnosti v procesu před jednáním klidových území postupem dle §17 ZOPK, nicméně díky pauze v jednáních způsobené pandemií Covid -19 a dalších obtížích nabírá tento proces zpoždění a na situaci v území s výskytem kriticky ohroženého druhu tetřeva hlušce je třeba reagovat co nejrychleji. Správa na to byla opakovaně upomínána i během řízení o stanovení kompenzačních opatření jako předpokladu zpřístupnění stezky Luzenským údolím. Především spolky angažující se v ochraně přírody konstatovaly, že v rozporu se směrnicí evropského parlamentu a rady 2009/147/ES o ochraně volně žijících ptáků i naší národní legislativou nečiníme dost pro ochranu tetřevovitých v rámci existující ptačí oblasti Šumava. Správa dále vnímá kontinuálně rostoucí návštěvnost území, míru nelegální návštěvnosti či návštěvnosti, kdy se turisté pohybují volným terénem a dopady na zmiňovanou fragmentaci území, která má negativní efekt na většinu živočichů.

Současně správa navrhuje platnost tohoto opatření do konce roku 2025 nebo do doby, než budou vymezena řádná klidová území. Platnost 2-3 let tohoto opatření je stanovována standardně i při vydávání obdobných opatření či rozhodnutí. Na konci platnosti dojde k zhodnocení účinnosti opatření, a k jeho zrušení pokud již nebude potřeba či úpravě a jeho opětovnému vydání. Opatření pozbude automaticky platnosti ve chvíli vyhlášení klidového území na plošně stejném území postupem dle § 17 ZOPK .Přestože se navrhované území s omezeným vstupem překrývá s navrhovaným klidovým územím, nepokouší se Správa obcházet zákonem jí svěřené pravomoci jak je zřejmé z odůvodnění výše.

Správa závěrem odkazuje na ustanovení § 13 zákona č. 17/1992. Sb., o životním prostředí v platném znění, který říká, že:“ *Lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost*

o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit.“

Správa si je vědoma, že odůvodnění tohoto opatření obecné povahy je vedeno spíše v obecné rovině, nicméně snahou bylo dokázat onu NSS v rozsudku č.j. 7Ao 6/2010 vytykanou notoriету, tedy že lidská návštěvnost a to v jakékoliv podobě škodí a postupně vytlačuje či mění vzorce chování druhů, které jsou na rušení citlivé. Tedy že je nutné po pečlivém uvážení na určité ploše omezit vstup lidí do území a stanovit režim na některých turistických značených trasách. Jak vyplývá s předchozího odůvodnění, je to kompromis mezi zájmem ochrany přírody a de facto zájmem vlastních živočišných druhů a garantovanou svobodou pohybu, jíž je nadán každý člověk. Toto omezení je stanoveno jen na nezbytně nutné ploše, kde již Správa dříve vyloučila jakýkoliv lesnický management a tedy jediným zdrojem rušení je zde turismus.

-

Článek 7

Vyjádření dotčených orgánů

Orgán ochrany přírody projednal návrh opatření obecné povahy před jeho zveřejněním s obcemi, v jejich správních územích dojde k omezení vstupu a pohybu v území. Protokoly z projednání jsou součástí spisu. Dne 1.6. 2023 byl návrh projednán s představiteli obce Prášily (čj. NPS 06564/2023). Návrh správy byl na žádost obce upravena rozšířen v oblasti Ždánidel a Prášílského jezera s cílem omezit negativní vlivy zvýšené návštěvnosti v území. Dále byl upravený návrh projednán a odsouhlasen dne 7.6. 2023 při jednání na Kvildě a na Modravě (čj. NPS 06565/2023 a NPS 06566/2023) . Konečně dne 27.6. 2023 byl návrh odsouhlasen městem Železná Ruda (čj. NPS 06487/2023).

Správa považuje tedy návrh za projednaný s obcemi ve smyslu § 64 ZOPK.

Článek 8

Vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu OOP

Vzhledem k rozsahu a charakteru připomínek (často rozsáhlé všeobjímající texty dotýkající se mnoha často s opatřením obecné povahy nesouvisejících témat) jsme se snažili vhodně okomentovat všechny připomínky zaslané do správního řízení a pokud to bylo možné, připomínky jsme akceptovali – v tom případě je to u připomínky explicitně uvedeno, v ostatních případech jsme v komentáři vysvětlili, proč z našeho pohledu nelze připomínku či návrh akceptovat.

Komentáře orgánu ochrany přírody jsou odlišeny kurzívou. Takto považuje došlé připomínky ve smyslu § 172 odst. 4 správního řádu za vypořádané.

Námítka ve smyslu § 172 odst. 5 správního řádu nepřišla žádná.

Vyjádření ředitele Správy NP Bavorský les pana Franze Leibla (originál je založen ve spisu)

Č.j. NPS 07507/2023

27.7. 2023

Vážené dámy a pánové,

Správa Národního parku Bavorský les podporuje a vítá navrhované omezení vstupu v Národním parku Šumava. Z odborně-ochranářského hlediska smysluplně doplňuje a kompletuje již platná pravidla omezení vstupu na bavorské straně.

S pozdravem,

Dr. Franz Leibl

Vedoucí Správy Národního parku Bavorský les

Správa NP Šumava uvádí tento dopis bývalého ředitele NP Bavorský les pouze pro ilustraci faktu, že Správa NP Šumava postupuje i při tvorbě tohoto opatření v souladu s kolegy z NP bavorský les, jinak nelze tento dopis hodnotit jako legitimní připomínku.

Martina a Ivan Benešovi

Č.j. NPS 07680/2023

7. 8. 2023

Dobrý den,

rádi bychom se jako příslušníci laické veřejnosti vyjádřili k návrhu omezení vstupu do lokalit Březník, Mokřůvky, Špičnick, Blatný vrch a Podroklaní, SZ NPS 06920/2023/1 - NPS 06920/2023, ze dne 24. 7. 2023.

Naprosto souhlasíme s tím, že tajný závod v Luzenském údolí byl daleko přes čáru a je skvělé, že Park zareagoval okamžitým zintenzivněním dohledu (a upřímně doufáme, že účastníkům, které přes aplikaci Strava asi nebude až tak těžké dohledat, bude zpětně vyměřeno startovné vyšší než 600 Kč). Současně si ale myslíme, že omezení vstupu do uvedené lokality problémem neukázněných turistů nevyřeší.

Jsme Pražáci, ale na Šumavu jezdíme odnepaměti a posledních cca 15 let tu trávíme podstatnou část víkendů i dovolených. Když není sníh, chodíme pěšky, ať už s Průvodci divočinou, nebo na vlastní pěst podle mapy.cz. Chodíme po turistických značkách i mimo ně,

nevstupujeme do prvních zón, nekoupeme se v ledovcových jezerech, nenecháváme po sobě odpadky. Podle vlastních zkušeností se domníváme, že podobně se chová i většina ostatních, které mimo značené cesty potkáváme (moc jich nebývá). Zdá se nám, že spíš než rozšiřovat stávající systém zákazů by bylo účinnější efektivně kontrolovat a vymáhat dodržování těch stávajících.

V případě navrhovaného území s omezeným vstupem jde jen o nevýznamné rozšíření území s omezením vstupu. Je nutné si uvědomit, že velká část návrhu byla nepřístupná do února 2017, kdy byla teprve zrušena PP Modravské slatě a padl tak celoplošný zákaz vstupu do tohoto území. Jádrem tohoto území bylo zejména Podroklaní a Luzenské údolí. I po vyhlášení klidových území, které jsou Správou projednávány od roku 2019, zůstane volně – tzn. i mimo turisticky značené cesty průchodných 83% území národního parku. To je oproti jiným národním parkům v Evropě velmi vysoký podíl.

Správa NP Šumava necílí tímto opatřením na slušné návštěvníky Šumavy, nicméně nelze spoléhat na 95 % slušných návštěvníků a ignorovat 5 % neukázněných návštěvníků.

Nepřeceňujte, prosím, znalosti návštěvníků Šumavy o tom, co se tady smí a co se nesmí. Ne každý, kdo se na Šumavu chystá, si předem prostuduje Návštěvní řád na npsumava.cz, ne každý chodí s Průvodci divočinou, kteří pravidla chování v přírodě nenásilně zdůrazňují. Určitě by to chtělo větší osvětu a publicitu. Kdyby byla dostatečná, nemohly by na Silvestra na Kvildě bouchat petardy, po cestě z Knížecích plání po červené na Žďárek bychom nepotkávali cyklisty, kteří se diví (nebo to více či méně věrohodně předstírají), že se tam na kole nesmí, v lese by nebyly spousty odhozených papírových kapesníků a vlhkých ubrousků... tady by bylo potřeba přidat. Proč nejsou do věci osvěty zapojeni poskytovatelé ubytování? Proč na Silvestra nevisí na dveřích obchodu a hospod výrazné upozornění na zákaz petard? Proč cyklisté nevědí, že na kole jen na silnici a tam, kde to je výslovně dovoleno, nikoliv všude, kde to není výslovně zakázáno (a stejně jezdí i tam)? Proč je strážců jen 19 a proč, pokud nějakého potkáme, je to bavorský strážce na bavorské straně?

Tyto otázky nijak nesouvisí s návrhem území s omezeným vstupem, nicméně považujeme za nutné odpovědět. V rámci projektu Partner Národního parku Šumava jsme letos distribuovali do ubytovacích zařízení informační a propagační šanony s dostatkem informací o přístupnosti a atraktivitách území i o ochraně přírody. Počet strážců je nízký, ale Správa činí kroky k jeho navýšení. Rovněž jsme nově definovali strategii ochrany území se zaměřením zejména na citlivé oblasti. Pokud jde o obecné lidské nešvary, které se násobí s rostoucím počtem návštěvníků (nerespektování zákazů, nepořádek), pak je nám zřejmé, že toto naše opatření neřeší, nicméně snažíme se maximálně využít nám svěřených pravomocí a zákonných kompetencí k minimalizaci negativního dopadu těchto civilizačních jevů na nejcennější částí Šumavy. A současně platí, že neznalost zákona a navazujících předpisů neomlouvá a my přes

objektivně malý počet pracovníků stráže přírody nesmíme rezignovat na osvětovou a dozorovou činnost v území.

Bude toto omezení ve svém důsledku znamenat, že se z české strany nebude možné dostat do oblasti Latschensee – Almschachten – Verlorenerschachten a českým turistům bude de facto, možná vlastně i de iure zapovězen celý hraniční chodník?

Vstup na hraniční chodník bude sjednocen s režimem přístupnosti v NP Bavorský les. Obecně tedy v termínech mezi 15.7. a 15.11. s výjimkou několika celoročně nepřístupných úseků hranice (např. Velká Mokrůvka) Dostupnost zmíněných lokalit bude zachována přechody přes Gsenget a Pod Poledníkem. Režim hraničního chodníku bude ve finálním textu opatření obecné povahy více zdůrazněn a popsán.

Park dělá spoustu výborných věcí, třeba Zelené autobusy (oceňujeme letošní opětovné rozšíření provozu i znovuobnovenou návaznost na Igelbusy), skvělí jsou Průvodci divočinou i služby a akce Informačních středisek, ale vidíme i rezervy. Navíc ještě dotaz: v souvislosti s nedávnou návštěvou ministra Hladíka na Šumavě se v tisku objevila zpráva o tom, že „*Prioritou pro Národní park (NP) Šumava i pro tamní podnikatele je zpřístupnit turistům Luzenské údolí a Modrý sloup. Novinářům to v pátek řekl ministr životního prostředí Petr Hladík (KDU-ČSL). Na Modrý sloup lidé zatím nemohou. Cesta Luzenským údolím na hraniční přechod s Německem Modrý sloup je zavřena téměř 80 let. Otevřená by mohla být podobně jako na německé straně, tedy od poloviny července do poloviny listopadu.*“ Celá zpráva např. tedy. To je v kontextu toho návrhu na omezení vstupu dost překvapivá informace. Navíc nám připadá, že výrazné omezení turistů v oblasti o rozloze 6.036,6 ha kvůli šesti stům tetřevů, navíc po celý rok, nikoliv jen v obdobích pro jejich rozmnožování kritických, tak jak to platí ve většině obdobných oblastí na bavorské straně, je nepřiměřeně velkorysé.

Ačkoli se může zdát, že vyhlášení území s omezeným vstupem a snaha o zpřístupnění chodníku Luzenským údolím může jít proti sobě, skutečnost je opačná. Zájem na zpřístupnění Luzenského údolí k Modrému sloupu je deklarovaným zájmem nejen správy NP Šumava už více jak 20 let. Správa usiluje o jeho sezónní otevření, ale brání tomu právě nedostatečně zajištěná ochrana jádrového území tetřeva hlušce. Předpokládáme, že navrhovaným opatřením – a dále vyhlášením komplexních klidových území vytvoříme dostatečně efektivní ochranná opatření pro zachování populace tetřeva hlušce, která zároveň umožní po určitou část sezóny zpřístupnit Luzenské údolí. Zde je potřeba uvést, že opatřením nechráníme jen populaci kriticky ohroženého tetřeva hlušce, který ve zbytku České republiky již téměř vymřel, ale i další ohrožené druhy a de facto i celý citlivý horský ekosystém.

Je nám jasné, že Park na základě tohoto dopisu nepřehodnotí svoji politiku, nicméně Vás prosíme o znovu zvážení uvedeného návrhu na omezení vstupu i o Vaši písemnou reakci.

S pozdravem

Martina a Ivan Benešovi

Doplnění připomínky Benešovi

Doplněno dne 9. 8. 2023

Č.j. NPS 07811/2023

Dobrý den,

Ještě krátce k návrhu omezení vstupu do lokalit Březník, Mokrůvky, Špičnick, Blatný vrch a Podroklaní, SZ NPS 06920/2023/1- NPS 06920/2023, z 24. 7. 2023.

Pokud je ještě nějaká možnost menších modifikací Návrhu, bylo by tedy aspoň možné obnovit žlutou značku odbočující z červené TZ „Na Poledník“ k oficiálnímu hraničnímu přechodu Javoří Pila / Buchenau (délka úseku cca 500 metrů) tak, aby bylo možné se dostat do Německa do oblasti Latschensee – Almschachten – Verlorenerschachten? Provoz přechodu je deklarován od 15. 7. do 15. 11., tak v souladu s touto dobou. V tom krátkém úseku ke hranici snad žádná velká disperze turistů nehrozí a v Německu už si to ohlírají, v téhle oblasti potkáváme strážce pravidelně.

O obnovení žlutě značené značky Správa neusiluje, nicméně počítá s tím, že tento chodník s přechodem budou sezónně přístupné jak v režimu vyhlášeného území s omezeným vstupem, tam po vyhlášení klidového území (bez turistického značení). Tato neznačená odbočka z červené turistické trasy javoří pila Poledník je zakomponována již v návrhu opatření, tedy tuto připomínku zcela akceptujeme.

Děkujeme, Martina a Ivan Benešovi

Obec Modrava

Č.j. NPS 07701/2023

7. 8. 2023

Vyjádření k návrhu opatření obecné povahy č.j. NPS 06920/2023, kterým zakazuje vstup a pohyb ve vybraných lokalitách Národního parku Šumava

Vážený pane inženýre,

V příloze č. 2 výše zmíněného návrhu došlo k závažnému opomenutí. A to v tabulce „Režim na značených turistických trasách v rámci navrhovaného území s omezeným vstupem“.

Zde v úseku TZT číslo 1 Novobřeznická jsou uvedeni jen pěší a cyklisté. Opomenuti byli lyžaři. Tímto prosím o nápravu a doplnění lyžařů do tabulky v kolonce režimu pohybu.

Správa samozřejmě počítá se zimním lyžařským provozem, který z právního hlediska podřadila pod „pěší“. Ve finálním znění opatření tedy Správa jasněji vydefiniuje pojmy a režim provozu uvedených tras.

Pavel Semerád

Č.j. NPS 07958/2023

14. 8. 2023

Dobrý den pane Hubený,

dovolte mi reagovat na nově oznámený Návrh Opatření obecné povahy, týkající se omezení vstupu do vybraných území. Ve vyjádření p. Pazourek uvádí, že návrh odsouhlasily obce a nyní bude projednán veřejně, což přesně nevím, jak budete prakticky realizovat. Můj názor tedy zasílám tímto způsobem.

Tento postup vychází ze zákonné definice Opatření obecné povahy a způsobu jeho projednání viz § 171 a další zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění, správní řád.

To, že následně na zhruba stejné ploše plánujete klidové území, není možná veřejnosti tolik známé, proto současný návrh OOP, který v podstatě urychluje vznik klidovek, naráží na velký odpor veřejnosti.

Klidová území jsou dlouhodobě a transparentně projednávány Správou NP Šumava již od roku 2019.

Trochu oprávněně. Pokud chcete, aby veřejnost omezení akceptovala, bylo by dobré nabídnout něco za to. Myslím, že po zavedení takto celistvého, lidem nepřístupného území, by bylo na místě zvážit, zda neumožnit lidem přírodní procesy také poznat, vidět je na vlastní kůži, nechat je do území s přirozeným vývojem nahlédnout. Je to i jedním z poslání NP. (Např. v rozhodnutí o zpřístupnění Modrého sloupu správa NP uvádí : Veřejný zájem na otevření stezky spatřuje žadatel zejména v důvodech týkajících se příznivého důsledku pro životní prostředí, a to zejména formou nepřímého osvětového působení na uživatele cesty prožívajícího nerušený zážitek z pohybu přírodou ponechanou přírodním procesům a v důvodech týkajících se sociálního zájmu na společné Bavorsko – Českém užívání centrálního prostoru obou národních parků pro šetrnou turistiku,)

Uvědomujeme si, že - i když velká část tohoto území byla formálně nepřístupná do roku 2017 a současně se jedná opravdu o to nejcitlivější a nejcennější území v celém NP Šumava – nemusí na turistickou veřejnost působit pozitivně to, že území "zase zavíráme", takže se pochopitelně zabýváme i případnou rozšířenou nabídkou poznávacích tras. Všechny úvahy o tom, jak více zpřístupnit celé území ale narážejí na evropskou (Natura 2000) i národní ochranu tetřeva hlušce (a několika dalších druhů a stanovišť), ze které vyplývá, že můžeme umožnit jen takovou zátěž, která zachová nebo zlepší stav celé populace. A na to si ani nemůžeme udělat názor sami, ale musí se to prokázat v procesu posuzování vlivů (EIA). A dále je třeba

postupovat v souladu se závěry tohoto posouzení a s ustanoveními zákona na ochranu přírody a krajiny, což je z pohledu normálního člověka bez právního povědomí v legislativě velmi zdouhavý a nepřehledný proces, bohužel. Na druhou stranu kde jinde než v samotném jádru národního parku si lze představit a umístit několik tisíc hektarů přírody, která bude vystavena o něco menšímu rušivému tlaku, než okolí a kde si dokáže člověk odeprít některé své výsady a práva? Je třeba si uvědomit, že zmíněné základní lidské právo na svobodu pohybu a nesporný veřejný zájem na osvětě, což je promítnuto v § 15 odst. 4 zákona na ochranu přírody krajiny (dlouhodobým cílem NP je mimo jiné umožnit využití území národních parků k trvale udržitelnému rozvoji, ke vzdělávání, výchově, výzkumu a k přírodě šetrnému turistickému využití) je třeba vážit s veřejným zájmem na ochraně přírody a jednotlivých živočišných druhů (tento zájem je též garantován zákonem). Jak již bylo uvedeno výše, naprostá většina (více jak 80 % plochy) NP Šumava je a bude nadále volně přístupná veřejnosti.

Stálo by proto za zvážení, zdali v nově vzniklém klidovém území nezřídít následující turistické stezky:

a/ Časově omezenou trasu úbočím Špičnicku na Modrý sloup, viz v minulosti proznačená trasa, pouze pro pěší. Na rozdíl od plánované trasy Luzenským údolím, je tato cesta delší, náročnější. Tudiž by se eliminovali turisté rekreační a rychlo sportovci, byla by to trasa pouze pro zdatné, u kterých se předpokládají nějaké zkušenosti s chováním se v přírodě. Vždyť i tato trasa, provozovaná v minulých letech, nebyla masově navštěvována a populaci tetřeva to nesnížilo. V tom je rozdíl od (nyní zamítnuté) trasy údolím, která by byla kratší, přímější a z velké části po zpevněné cestě. b/ Časově omezenou trasu k Roklanské nádrži a dále na Roklan, pouze pro pěší. Plánovaným zbouráním Roklanské chaty jste pravděpodobně vyvolali opačnou reakci, místo zklidnění se na ní nyní chodí dívat davy, jelikož je to mediálně propírané. K Roklanské nádrži vede asfaltová silnice, téměř celá je dnes stejně ve 2. zóně. Je mi jasné, že úseky 1. zóny, v současné době ji protínající, jsou záměrné, aby se zabránilo vstupu. Opět – trasa je pro běžné pěší stejně dlouhá, navíc po asfaltu. Eliminovalo by to opět většinu návštěvníků. A těm skalním byste mohli zavřít ústa. Možná si nyní klepete na čelo, chci po vás otevření stezek, které byly 30 let nepřístupné... na druhou stranu vyhlášením klidovek uzavřete pro veřejnost velkou část území, kde se dalo dodnes svobodně pohybovat (samozřejmě mimo 1. zóny). Veřejnost by to brala jako vstřícný krok, NP by tím získal větší podporu od jeho kritiků. Je mi jasné, že by se pravděpodobně musela udělat EIA. Inspiraci beru na německé straně, kde po 15. 7. se lze pohybovat po mnoha cestách v jádrovém území, hraničním chodníku,... I tak nejsou tyto cesty frekventované, pro většinu turistů jsou dlouhé. Navíc vy sám jste se zasazoval o otevření cesty Luzenským

údolím, což se také zprvu zdálo jako nereálný požadavek, byť nakonec tedy skončil zamítnutím.

Správa NP Šumava má jedno zásadní poslání a to je ochrana přírody na svěřeném území a proto základním cílem je ochránit citlivé stanoviště, posílit ohrožené populace rostlin a živočichů a vytvořit jim co nejlepší podmínky pro jejich existenci. Ve chvíli, kdy se toto bude dařit a budeme mít komplexní bezzásahové plochy s klidovým režimem, revitalizované v minulosti odvodněné plochy či redukovanou plochu asfaltových komunikací (viz renaturalizace cest v NP Bavorský les), lze uvažovat o úpravě trasování turistických tras, popřípadě o vzniku nových tras. Do té doby nejsme z hlediska ochrany přírody v komfortní situaci vzhledem k zájmům chráněným zákonem na ochranu přírody a krajiny.

Myslím, že je špatné brát návštěvníky NP jako jednu skupinu. Je třeba odlišit sportovce, jdoucí opravdu jen za adrenalinovými zážitky od pravých turistů, ctících přírodní hodnoty. Bohužel první skupina hází na tu druhou špatné světlo. Další argument - zvýšená návštěvnost – ve skutečnosti byla extrémní při covidu, od té doby klesá, loni bylo na Šumavě lidí již méně, letos (dle mého pozorování i informací od ubytovatelů) návštěvnost ještě poklesla. Proto mi přijde Návrh OOP unáhlený.

Ano v letošním roce odchází k mírnému poklesu návštěvnosti pravděpodobně díky několika nepříznivým makroekonomickým vlivům ovlivňujícím spotřebu (nejen) českých domácností, ale z toho nelze ovlivnit dlouhodobý trend, který mluví o růstu.

Závěrem bych se rád zeptal, co vedlo obec Prášily k prosazení omezení vstupu na Ždánidla. Jedná se o neznačenou cestu, běžný turista po ní nejde. Navíc na vrchol i zpět vede jen jedna schůdná (úzká) pěšina, ze které v podstatě nelze ani sejít, pokud nechcete přelézat padlé stromy a vývraty. A do první zóny západně od vrcholu je vstup pro vývraty nereálný.

Rovněž mě znepokojuje uzavření oblasti Skalky. Od Poledníku je prošlapaná cesta, to ano, ale jen jako vyhlídková cesta po hřebeni. Na samotnou ale Skalku již mnoho návštěvníků nedojde, tam cesta mizí.

Západní část Šumavy díky své geomorfologii nabízí lepší podmínky pro vyznavače zimních sportů a proto je jak úbočí Ždánidel, tak i Skalky protkáno stopami skialpinistů. Jedná se tedy o rušení v nejcitlivější období roku. I v letním období jsou tyto atraktivní vrcholy (Skalka – Poledník a Ždánidla) častým cílem turistů a byť se z větší části jedná o v tuto chvíli přístupné území, tak dle dat z monitoringu tetřevovitých se jedná také o jádrové území jejich výskytu.

Já sám se cítím být podporovatelem současného směřování NP, je mi jasné, že roztržité současné 1. zóny nejsou dlouhodobým řešením. Zároveň jsem rád, že nedošlo ke schválení vstupu do Luzenského údolí a na Modrý sloup, opravdu by se zde příroda potýkala s vysokou návštěvností.

OOP se s uvedeným názorem, kdy turisté svůj jednotlivý vstup nevnímají sami o sobě jako škodlivý, setkává často. Je potřeba si uvědomit, že kumulativní vliv přítomnosti osob na dané území a s ním spojený zásah do nerušeného vývoje živočichů a rostlin způsobuje v určitých případech rušení, poškození nebo změnu biotopu i tehdy, pokud se jedná o turisty jednající v souladu s ochranou přírody.

Děkuji předem za zamyšlení a případnou odpověď.

S pozdravem Pavel Semerád

Jan Mužík

NPS 07976/2023

14. 8. 2023

Předmět: vyjádření k návrhu opatření obecné povahy o omezení vstupu z důvodu ochrany přírody

Vážená paní, pane,

chtěl bych využít možnost se vyjádřit k návrhu opatření obecné povahy o omezení vstupu z důvodu ochrany přírody SZ NPS 06920/2023/1 - NPS 06920/2023.

Na úvod bych řekl, že k přírodě mám blízko, neboť jsem v ní vyrostl, konkrétně na hranici dnešního NP České Švýcarsko. Díky skalám jsem se dostal k horám, z kterých se stala největší záliba mého života. Tato záliba a touha poznat více pohoří mě přivedla na všechny stále obyvatelné kontinenty, do mnoha desítek národních parků a celkově do různých typů přírody. Naučil jsem se v přírodě fungovat, přežít, užívat si jí a mít k ní respekt. Během svých toulek jsem mnohé viděl a snad i něco naučil.

Není to tak dlouho, co jsem psal panu Dvořákovi, vašemu mluvčímu, dotaz, zda je možné se legálně dostat na několik vrcholů v oblasti Velké Mokrůvky. Dotaz jsem položil po své letošní druhé návštěvě Šumavy, neboť jsem na místě zjistil, že do těchto míst je zákaz vstupu, respektive, pokud mapy.cz říkají pravdu, musel bych složitě kličkovat, abych se někam dostal. A to mi samozřejmě nestálo za to. Když jsem panu Dvořákovi psal, netušil jsem o návrhu, který omezí vstup do určité části parku. O tom jsem se dozvěděl, díky prohlížení stránek národního parku a hledání informací týkající se návštěvního pořádku, tras, možností atd. Když jsem si tento návrh přečetl, začal jsem mít sám pro sebe mnoho otázek. To je vlastně ten důvod proč se chci k návrhu vyjádřit.

Po přečtení návrhu opatření obecné povahy o omezení vstupu z důvodu ochrany přírody, jsem si položil jednu, tu nejdůležitější otázku. Opravdu jde o ochranu přírody? Proč jsem si ji položil? Protože od takového návrhu, bych očekával, že bude daleko komplexnější a především, že bude vizí do budoucna. Teď návrh řeší pouze omezení nějakého prostoru, co dál? Nic, tím to skončí. Osobně s tímto návrhem nesouhlasím, neboť mi je znemožněn volný pohyb v dané lokalitě. Volný pohyb mi zaručuje ústava. Ve svém návrhu i toto právo zmiňujete. Chtěl bych uvést několik návrhů, které fungují v jiných národních parcích po celém světě a evidentně přispívají k ochraně přírody, vzdělání i relaxaci.

Opatření je přechodným omezením vstupu do doby vyhlášení klidového území, které by mělo mít dlouhodobý charakter. Cílem opatření je zejména ochrana jádrové populace tetřeva hlušce. Vychází nejen z aktuálních znalostí ochrany tohoto druhu, ale navazuje i na ochranu území z počátku 90. let z doby vzniku NP Šumava. Jak již bylo zmíněno výše, nelze brát v potaz pouze ústavní právo na volný pohyb, ale i možnost jeho omezení na základě zákonného zmocnění, jež je každý povinen strpět – v tomto případě z důvodu ochrany přírody, toto právo je rovněž zakomponováno v Ústavě ČR.

1. Vstupné - Mnohé národní parky vybírají vstupné. Některé denní, jiné několika denní. Některé parky vybírají vstupné na celou plochu, některé jen na určitou část. Ve svém návrhu uvádíte 2 mil. návštěvníků ročně a také nárůst návštěvníků v roce 2022 oproti roku 2019. Jaká bude tendence v dalších letech? Máte nějaký předpoklad? Pokud na Filipově Huti je louka, kde zatím nic nestojí, ale jsou na ní připraveny el. přípojky, pak se musím zeptat, co tam bude v budoucnu stát? Další apartmány, pro další návštěvníky? Kolik nových ubytovacích zařízení v národním parku vyrostlo za posledních 15 let? Vstupné může a určitě by redukovalo počet návštěvníků. Pokud by vstupné nedokázalo počet návštěvníků zredukovat, pak by mělo alespoň ekonomický přínos pro národní park, který by mohl z vybraných peněz posílit a lépe finančně ohodnotit strážce přírody.

Vybírání vstupného musí především vycházet z platné legislativy. Tento mandát v současném zákoně pro národní parky chybí. Je tedy nutné vycházet z právního prostředí, ve kterém se nacházíme - vstupné do národního parku nelze vybírat.

2. Strážci – malý počet strážců nemůže zajistit dodržování návštěvního pořádku. Velice se mi líbil model strážců v národním parku Durmitor. Strážci chodí po národním parku a každého koho potkají, tak zkontrolují, zda má vstupenku. Kdo nemá, tak zaplatí jemu na místě. V Durmitoru jsem strážce potkal každý den, na Šumavě ani jednou. Bez lidí v terénu, může být zákaz vstupu klidně na polovině území NP, ale bude k ničemu. NP musí mít dostatek lidí v terénu. Pokud jsou lidé v terénu vidět, pak i počet nelegálních vstupů se sníží. Vždy bude někdo porušovat zákazy vstupu, na tyhle lidi tu jsou pokuty.

S početním posílením strážců v NP Šumava souhlasíme. I to je směr, kterým se hodláme vydat. Nicméně, jak výše uvádíme, protože nelze požadovat vstupné, nemůže strážce

požadovat vstupenku. V současné době se snažíme soustředit působení strážců právě tam, kde je v současné době podle platné legislativy omezen vstup - a budeme tak činit i v budoucnu. Proto také v návrhu tohoto opatření obecné povahy i v návrhu následných klidových území (zveřejněný v roce 2019) snižujeme počet segmentů klidových území a zjednodušíme tak i technické podmínky dohledu nad těmito územími. Námitka ale nijak nesouvisí s vymezení území s omezeným vstupem.

3. Pokuty – ve svém návrhu uvádíte některé pokuty, které byly uděleny. Také uvádíte finanční součet a počet udělených pokut. Průměrná výše pokuty činí necelých 1500 Kč. To je prostě sranda. Za 1500 Kč to klidně risknu, navíc když je nedostatek lidí v terénu. Pokuta musí být odstrašující. Například na Sicílii pokuty startují od 1000 Euro. To je pokuta, která pokládá otázku „ stojíš mi to za to“?

Výše pokut se opírá opět o platnou legislativu a je v režimu přestupkového zákona v kombinaci s § 87 zákona na ochranu přírody a krajiny. Zároveň se při každé udělené pokutě hodnotí míra závažnosti přestupku. Ze zkušenosti víme, že drakonické pokuty také neřeší situaci a určitě nepřispívají k dobrému image Správy NP Šumava a je třeba nalézt efektivní a vyvážený přístup v souladu s právním řádem ČR.

4. Nouzová nocoviště – skvělá věc, ale na Šumavě naprosto nedotažená.

A) Nerespektuje se počet stanů, místo, klid atd.

B) Nouzové znamená, pro případ nouze, ne pro plánované místo přespání. Když jsem procházel některé NP New Zealand, tak zde mají systém chat. Je to nocoviště se střechou a základní konstrukcí pro spaní. Některé chaty jsou větší a mají kuchyňku, stůl, židle a postele s matracemi, některé menší jen místo na přespání. Společné je, že každý návštěvník musí své nocování nahlásit a zaplatit. To vše předem na vstupu do NP. Funguje to, neboť tyto chaty jsou často navštěvovány strážcem. Nikdo si nedovolí podvádět. Stejný systém včetně kontroly je také v NP Lagodekhi v Gruzii – odkaz jak vypadá jednoduché nocoviště. Kolem je místo na pár stanů.

<https://mapy.cz/turisticka?source=osm&id=94698589&gallery=1&x=46.3597299&y=41.8741310&z=17>

Jistě dobrý nápad. Každý nový systém podpory turistiky směřující ke zvýšení komfortu návštěvníků a tedy i k prodloužení doby, po kterou v krajině setrvávají a v jaké části krajiny se pohybují, ale podléhá schvalovacímu procesu, ve kterém je mimo jiné nezbytné provést posouzení vlivů konkrétního záměru na životní prostředí. Správa se návrhy zlepšení komfortu pro nocování dlouhodobě zabývá, ale je zjevné, že tato problematika nemá žádný vliv na opatření podle § 64.

Současně se zde srovnávají nesrovnatelné oblasti – téměř absolutní horská divočina v Gruzii či na Novém Zélandu a silně urbanizovaná a zalidněná krajina střední Evropy, kde chráníme

zlomky procent původní divočiny. Pro doplnění např. největší NP na Novém Zélandu NP Fiordland má 12 607 km², tedy je 18 x větší než NP Šumava.

5. Každé místo by mělo být lidem dostupné – tedy i navrhované území. Umím si představit 2 až 3 měsíce někde kolem srpna a září, kdy by bylo klidové území zpřístupněno denně nějakému počtu návštěvníků a to v přesně daný časový interval za speciální vstupné. Značení v klidovém území by mělo být velmi sporadické, aby toto území navštěvovali především lidé, kteří se v přírodě umí pohybovat a chovat. V NP Cajas v Ekvádoru jsou značky tras velmi sporadicky a proto každý dodržuje vyšlapanou cestu a nikam dál nechodí. Stejně sporadické by mohlo být značení i v klidových zónách. Viz obr. 1 – jen malá pěšinka a žádné značení. Na Šumavě navíc není díky lesu takový přehled o krajině.

Území s omezeným vstupem se řídí především nároky, které vyžaduje příslušná složka ochrany přírody ke své ochraně. Jde-li o riziko byť i jednotlivého rušení jednotlivců s možnými fatálními následky, je oprávněným limitem i celoroční uzávěra území. Je ale nutné zdůraznit, že na základě správních řízení o povolení výjimky pro průvodcované exkurze je možné již řadu let navštívit méně dostupná území Šumavy. A tato možnost bude v omezeném rozsahu zachována i do budoucnosti.

Opět je nutné zdůraznit, že je třeba vycházet z reálií daného území a z daného právního rámce, kterým je orgán ochrany přírody vázán. Jako příklad je třeba uvést zájmy na požární ochraně území a nutnosti zachování sítě přístupových komunikací.

6. Zvětšení klidového území – tak jako mi lidé máme právo na volný pohyb, tak i zvířata by měla mít daleko větší možnosti svého přirozeného pohybu. Klidová území by měla být postupně zvětšována. V návrhu uvádíte, že počet tras je v NP vyšší než je průměr v ČR. To je ale přeci špatně. Pokud chci chránit nějaké území před negativním vlivem turistického byznysu, pak počet tras musí být menší. V případě Šumavy a nejen jí, by mělo dojít k redukci tras. Je zbytečné, aby na některá místa vedly 2 a více tras. V tomto případě, když zmizí žlutá turistická trasa, vznikne zajímavá plocha. A podobných míst je na Šumavě více.

Jde nepochybně o zajímavou úvahu, ve které ale není dostatečně jasně definován návrh či námitka. Obecně lze souhlasit s úvahou, že čím méně značených tras - resp. veřejnosti přístupných tras, tím menší rušivý vliv. Správa však ve svém konceptu vychází především z toho, že za klíčové považuje zachování existující infrastruktury značených cest, neboť ty poskytují možnost dostatečného poznání, prožití zážitků v přírodních scénériích a opět jak bylo uvedeno výše, je třeba vycházet z místních i legislativních reálií.

Obr. 2

7. Zimní sporty – v národním parku by téměř neměly být povoleny. Smutný je pohled na Velký Javor, který je prošpikován turistickými cestami, je zde největší lyžařský areál a na malém kousku jsou cedule zákaz vstupu z důvodu ochrany tetřeva. Toto je krásná ukázka toho jak vlk

se nažral a koza zůstala celá, aneb chráníme ale turistický průmysl je důležitý. Z obr. č. 3 foceno od malého Javoru, pouze strana vlevo směřující k malému Javorskému jezeru je místem na ochranu tetřeva. Daleko větší část kopce patří turistickému průmyslu a během zimy sem zavítá slušný počet Pražáků, kterým nejde o přírodu, ale o selfie ze Šumavy.

K této námitce se Správa nevyjadřuje. Areál na velkém Javoru není ani součástí území ČR, ani NP Šumava ani území s omezeným vstupem.

Obr. 3

Na závěr bych chtěl říct, nesouhlasím s návrhem, protože se domnívám, že je diskriminační pro lidi, kteří rádi chodí do přírody, umí se v ní pohybovat, respektují jí, chápou, že člověk je její součástí a neničí ji. Lidi jako jsem já, my nejsme pražáci kteří vyrazí na výlet s cílem udělat co nejlepší selfie, ujet na elektrokole 100 km a vše zveřejňovat na FB. Tihle lidé by bez turistického průmyslu do přírody nevyrazili. Vidím to v Alpách. Počet lidí klesá tam, kde nejsou horské chaty a almy. Kde je jen příroda, tak jsou jen nadšenci. Ještě víc je to vidět v Andách či na Kavkaze. Není zázemí, není turista, nebo jen málo turistů. A zde přichází ta otázka. Co je vlastně cílem NP Šumava? Ochrana přírody nebo turistický průmysl? Z mého pohledu dlouhodobě vyhrává turistický průmysl a to nejen na Šumavě. Ale v ostatních NP ČR. Příkladem je Sněžka, nebo dnes i vrchol Kralického Sněžníku. Jestli myslíte ochranu vážně, pak nechte možnosti vstupu i do klidových území a naopak zaveďte jiné prvky, které omezí celkový počet návštěvníků anebo alespoň takové, které přinesou pokladně zajímavé částky, které lze investovat dále do ochrany.

Opět uveden rozpor vnímání priorit ochrany přírody, kdy není jednotlivý vstup osoby sám o sobě vnímán jako negativní, viz. výše. Opět se v součtu, s ohledem na každoročně se zvyšující turistickou návštěvnost, se jedná o kumulativní vliv přítomnosti osob na dané území a s ním spojený zásah do nerušeného vývoje živočichů a rostlin způsobuje v určitých případech rušení, poškození nebo změnu biotopu i tehdy, pokud se jedná o turisty jednající v souladu s ochranou přírody.

Správa návrh nepovažuje za diskriminační. I po vymezení navrhovaných klidových území zůstane volně přístupných více jak 80 % území národního parku Šumava - a to je obrovské území.

S pozdravem

Jan Mužík

Martin Leiš

NPS 08040/2023

17. 8. 2023

Vážená paní, Vážený pane, reaguji na Vaši vyhlášku ohledně omezení vstupu mimo první zóny a zcelení klidových zón do jednoho celku od Mokrůvek po Ždánidla. S Vaším návrhem nesouhlasím a to z důvodu, že za současného stavu po jejím vyhlášení a přijetí v platnost budou mít povolení ke vstupu jen lidé s výjimkou a průvodci divočinou se svými klienty. Ostatní turisté a lidé z řad místních, kteří se chovají k přírodě slušně a s respektem tuto možnost mít nebudou. Toto řešení mi připadá jednostranné a ne zcela správné. Vaše myšlenka zcelit první zóny do jednoho celku je v zásadě správná, ale takto vzniklé území zcela uzavřít veřejnosti až na výše uvedené výjimky mi připadá neadekvátní.

Nejde o uzavření celého území, ale pouze území mimo značené turistické trasy. Cílem opatření je zejména zajištění dostatečně efektivní ochrany populace tetřeva hlušce a dalších druhů před rušením, které vzniká vysokou návštěvností území mimo tyto značené cesty. Celý proces vydávání výjimek z tohoto zákazu či schvalování programu průvodců divočinou podléhá standartnímu a transparentnímu schvalovacímu procesu dle správního řádu a ZOPK.

Má připomínka a námitka k Vašemu návrhu tedy je, že by území mělo být v určitém režimu přístupné jen pěším turistům a to za stejných podmínek jako je to přístupné v NP Bavorský les. To znamená, že stávající cesty, chodníky a pěšiny nechat přístupné bez proznačení turistickou značkou v režimu jen pro pěší v období 15. 7. - 15. 11. Tímto řešením by se skutečně docílilo ochrany přírody a tetřeva hlušce, a zároveň by byla příroda přístupná těm, kteří se do těchto vzdálených míst vydávají. Nenastal by tím stav, kdy by se do tohoto území dostala jen privilegovaná část společnosti. Myslím, že by se mělo docílit kompromisu a brát ohledy jak na ochranu přírody, tetřeva hlušce, tak na potřeby společnosti. V daném území se nachází Roklanská chata, kterou NP požaduje zbourat. Vzhledem k novodobé historii našeho státu a chaty samotné by se nemělo dbát jen na ochranu přírody ale i na historické skutečnosti a chatu zachovat a využít ji v podobném režimu jako fungují chaty v NP Bavorský les. Tímto nemám na mysli komerční objekty, ale stavby v majetku správy NP Bavorský les jako je například chata Tummelplatz, Schachtenhaus a další. Chata by tak mohla být uchráněna před demolicí, zůstala by ve správě NP a mohla by být využívána k poznávání přírody a historie dané lokality.

Problematika Roklanské chaty a širšího okolí nijak nesouvisí s vymezením území s omezeným vstupem. Lokalita byla pro veřejnost formálně nepřístupná do února 2017, kdy se změnil

legislativní podmínky zrušením přírodní památky Modravské slatě s tím, že ochrana území bude zajištěna klidovým územím. Z pohledu Správy jde o kontinuální proces ochrany jádrového území tetřeva hlušce. Navíc její další využití má hodnocení významně negativního vlivu hodnocením v procesu EIA z roku 2018, které je pro nás závazné.

Po nuceném vysídlení původních obyvatel bylo velké množství lidských sídel na dnešním území NP odstraněno a tento stav bohužel pokračoval i po změně režimu po roce 1989 (např. Hálkova chata). Místo demolice by bylo vhodnější chatu zachránit a smysluplně ji využít tak, aby byla přínosem a nebyla zátěží pro přírodu a její ochranu. Tímto řešením, které navrhuji, by se sjednotil režim obou parků, nedocházelo by ke střetům a diskuzím se strážci parku, příroda by byla chráněná a zároveň by se alespoň trochu narovнала pohnutá historie naší země a tohoto území. Věřím, že kdyby se tak stalo, změnilo by spoustu lidí negativní postoj vůči správě NP Šumava a jejich nelogických vyhlášek a nařízení. Tento zmíněný režim se již osvědčil v sousedním NP Bavorský les a tak víme, že nikterak neškodil populaci tetřeva hlušce ani nijak neublížil přírodě jako takové. Tento návrh je kompromisní, není jednostranný, je v souladu s NP Bavorský les a tak Vás žádám o zpracování mé připomínky při schvalování Vaší vyhlášky.

Národní park Bavorský les má zhruba 45 % nepřístupného klidového území z důvodu ochrany citlivých druhů a toto území je přístupné pouze po značených a výjimečně i neznačených, ale jasně definovaných trasách a tedy oba režimy jsou již nyní srovnatelné, snad jen s drobným rozdílem, že v Bavorsku je v klidovém režimu 45 % území a v ČR se jedná o cca 8 % území v případě území s omezeným vstupem a o cca 17 % v případě projednávaných klidových územích. Ostatní část připomínky je irelevantní pro projednávání návrhu opatření obecné povahy.

Děkuji, s pozdravem

Martin Leiš

Patrik Čefalín

NPS 08357/2023

28. 8. 2023

Dobrý den,

podávám odůvodněné námitky k návrhu OOP NPS 06920/2023:

1. Zveřejnění návrhu v průběhu letních prázdnin se lhůtou vyvěšení dva týdny a poměrně krátkou dobou k podávání námitek; z větší části opět v době letních prázdnin, je bezpochyby

legální, ale vzhledem k rozsahu plánovaných omezení zavánějící snahou o jeho malou publicitu.

Navrhuji:

Prodloužit dobu vyvěšení na úřední desce do konce září 2023 a dobu pro uplatnění námitek do konce října 2023.

Projednáni a lhůty jsou v souladu s ustanoveními správního řádu (viz § 171 a další).

2. Rozsah omezení vstupu je nadbytečně velký a omezuje oprávněné zájmy k provozování turistiky v tomto území. Při aktuálním stavu omezení se populace tetřevů, rysů i vlků dlouhodobě rozvíjí a domnívám se tedy, že pro tak velké omezení po celý rok nejsou dostatečné důvody. Zrušení obdobného návrhu klidových území NSS v roce 2010 jako nadbytečné rozsahem a nelegální by mohlo být dobrým vodítkem k úpravě současného návrhu. Smutné tehdy bylo, že na webu NPŠ byla tato klidová území prezentována jako „platná“ ještě v roce 2012 a až po důrazném upozornění byla z webu odstraněna. Dva roky jsem po Šumavě nosil vyvěšené rozhodnutí NSS v batohu. I neschválení nedávného návrhu na vyhlášení klidových zón (a nebylo to kvůli koronaviru!) vede k úvaze, že rozsah a odůvodnění nejsou úplně validní.

Na tomto místě je nezbytné věcně oponovat:

- *Opět je třeba vážit veřejné zájmy na volném pohybu osob a na ochraně přírody, rozvedeno výše.*
- *Opatření obecné povahy směřující k omezení vstupu je vydáváno na základě podložených faktů jako reakce na současný stav biotopu v konkrétním území, na určenou dobu, aby orgán ochrany přírody zabránil zhoršování stavu biotopu a snížil intenzitu škodlivých vlivů na vývoj zvláště chráněných živočichů.*
- *Rozsah území v této konkrétní lokalitě v zásadě odpovídá návrhu klidových území tak, jak byly navrženy a jsou projednávány veřejně i v Radě NP od roku 2019, došlo k jeho částečnému rozšíření na základě požadavků ochrany přírody a návrhu samospráv.*
- *Neschválení návrhu klidových území neproběhlo, protože projednávání návrhu klidových území stále probíhá.*
-

Pohyb turistů mimo značené trasy je (i díky fragmentaci klidových zón) minimální a nelze ho odhadovat paušálně z návštěvnosti třeba cesty k pramenům Vltavy! Omezení zruší tři dosud legální přístupové cesty k dosažení Luzného z české strany a celkem nejméně pět k legálnímu dosažení hraničního chodníku z české strany. A případné zprůchodnění Luzenského údolí je chiméra, ke které nikdy nedojde – již v připomínkách k návrhu změny klidových zón jsem panu náměstkovi Starému nabízel v tomto duchu sázku – a zatím vyhrávám. Nejkratší výlet po hraničním chodníku v této oblasti tak měří přes 36 km (a bez turisticky zajímavých odboček na

Luzný či Roklan), s využitím autobusu z Kvildy na Bučinu a návratem na Modravu (částečně přes v létě a na podzim přístupné stezky v jádrovém území parku v Německu) – to je v tomto terénu časově i vzdálenostně nereálné.

Vzhledem k monitoringu návštěvnosti a to ať legální, tak nelegální máme poměrně dobrou představu o kvantitě lidí, pohybujících se v současně nepřístupném území. Opatření obecné povahy zcela neomezuje možnosti turistiky v atraktivních oblastech NP Bavorský les a je zřejmé, že místa jako Luzný či Roklan by byly i při plné prostupnosti území z Modravy či Kvildy velmi vzdálené a vhodné pro velmi zdatné turisty. Naopak při návštěvě z Bavorska či využití letních autobusů lze tyto cíle navštívit poměrně pohodlně.

Pro úplnost opět dodáváme, že přístupnost Luzného přes Mokřůvky či Luzenským údolím nebo Roklanské chaty a Podroklaní byla omezena dříve ochrannými podmínkami přírodní památky Modravské slatě a to až do února 2017, kdy byl tato přírodní památka ministerstvem zrušena s tím, že ochranný režim bude nahrazen klidovým územím

Novelizovaný ZOPK, kam si ochránáři dali paragrafy umožňující vyhláškami de facto vyhlášovat jakékoliv území „klidovou zónou“ (a obcházet tak změnu zákona, kterou by k vyhlášení takové klidové zóny potřebovali), vede k obavám, že vyhláška bude obnovována do nekonečna a stejnou salámovou metodou budou na stálo znepřístupněny i další lokality.

Navrhují:

Na zkušební dobu dvou let omezení v tomto rozsahu časově vymezit na období od 15. 11. do 15. 7. následujícího roku tak, jak je to i na německé straně; jakožto dostatečné pro ochranu ohrožených druhů (když to dosud šlo 30 let i bez těchto omezení) a po tomto období účinky vyhodnotit.

Vaším návrhem by došlo ke zpřístupnění i současných klidových území vymezených v přechodném režimu. Toto zpřístupnění by bylo záměrem, který by musel být prověřen procesem posuzování vlivů na životní prostředí (EIA). Zatím platná EIA schválená v roce 2018 je pro Správu závazná a vylučuje zpřístupnění tohoto území veřejnosti byť i v sezónním režimu.

3. Negativní vliv zvýšené návštěvnosti mimo značené trasy je jako odůvodnění naprosto mimo realitu a je argumentačně využíván přímo neoprávněně. Uvedené fotografie ukazují ve více případech stezky/chodníky v linii starých předválečných či poválečných/vojenských cest s aktuálně legálním pohybem. Není proto divu, že jsou „vyšlapané“ – tak to má být a k žádnému negativnímu vlivu nedochází. Ti občasní turisté se prostě pohybují tam, kde mají; nové stezky nevyšlapávají – a to je přece žádoucí. A poměr plochy „vyšlapaných“ stezek je v poměru k okolní ploše opravdu zanedbatelný.

Negativní vliv se však může projevat tam, kde turisté musí obcházet krátké úseky zpevněných komunikací v klidových zónách proto, aby se dostali do míst legálně přístupných. Zářným příkladem je odbočka směr Střelecký průsek za Javoří pilou, kde kvůli úseku 150 m

po silnici je třeba obchůzka v délce cca 500 m legálně volným terénem. Dalším příkladem je třeba k průchod k dosud legálně dostupné (a zatím nezlikvidované...) Roklanské chatě – místo 100 m po asfaltu 1 km legálně po úbočí Medvědí hory.

Navrhuji:

- a. Z odůvodnění vyhlášky vypustit ta odůvodnění a fotografie míst, která jsou aktuálně mimo klidové zóny.
- b. Zprůchodnit, alespoň ve výše zmíněném období, průchody do „druhých“ zón tam, kde jsou blokovány zónami klidovými.
- c. Upravit rozsah omezení na hranicích navrhovaného předmětného území tak, aby neznemožňovaly legální průchod po stávajících cestách mezi „druhými“ zónami.

Vaše návrhy jsou de facto o tom, že návštěvníci by měli chodit všude, byť v letním období s omezením na stávající klidové území (původní 1. zóna z roku 1995) s cílem maximalizovat legální průchodnost území. Zůstala by tedy zachována fragmentace na původní první zóny a také všechny negativní dopady návštěvnosti na toto území. Toto území je však klíčové pro přežití populace nejen tetřeva hlušce ale i dalších živočichů (rys ostrovid, jeřábek lesní, vlk evropský).

4. Rozhodnutí a příkazy o přestupcích z předmětného území jsou opravdu směšná – pokuta ve výši dvouhodinové mzdy lépe placeného pracovníka za vstup do Luzenského údolí je opravdu neadekvátní; a fakt nevím, jak si v tomto případě představit nevědomou nedbalost (možná to byl nevidomý?). Když se údolím prohání závodní běžkyně nebo běžec závodníci, jedná se asi o selhání dohledu NPŠ. Ale možná je to jako vstupenka do klidové zóny – při předpokládaném rozsahu záchytu cca 1:10 – docela rozumná cena (celodenního parkování na Modravě). O rozhodnutí v oblasti legálně dostupné (a dosud stojící) Roklanské chaty těžko polemizovat, popis je dost nejasný.

Nicméně z osobní zkušenosti vím, že tudy nerušeně projíždí tramvajáci (tedy elektrocyklisté) při okružních výletech z Březníku k Roklanské chatě a zpět cestou pod Blatným vrchem. O tom, že tudy jezdí i na Soutok a dále k Hraběcímu mostu svědčí i zuby jejich talířů otisknuté do padlých stromů v klidové zóně před Soutokem, které musí překonávat...

Argumentovat v návrhu vyhlášky tím, že umožní lepší kontrolu a postih návštěvníků mě přijde nemravné; omezovat návštěvnost proto, že NPŠ nedokáže uhlídat nedisciplinované turisty je cesta do pekel. Příště byste třeba mohli chtít narovnat sloupy s ostnatým drátem, dosud ležící pod cestou z Modravý k Javoří pile a rozmotat ta klubka ostnatého drátu, ležící u cesty za Modravou směrem na Březník.

Navrhuji:

- a. Z odůvodnění vyhlášky vypustit tyto přílohy jako nerelevantní, Březník bude i s případnými omezeními dostupný a tato vyhláška, ať už v jakékoliv podobě, narušitele Luzenského údolí neodradí.

- b. Pokuty za překročení evidentních omezení uvést do souladu se současnými příjmy fyzických osob.
- c. Zvýšit osobní i elektronický dohled na exponovaných místech – hlavně tedy asi na Březníku.
- d. Doplnit značení klidových zón na kraji i uvnitř předmětného území, na mnoha místech chybí pásové značení i explicitní zákazové značky, nejlépe s mapkami.
- e. Odstranit zákazové značky tam, kde jsou nesprávně – i taková místa jsou – asi aby turisté nechodili ani tam, kam legálně mohou.

Odůvodnění výše pokut či intenzifikace dohledu viz výše. Samozřejmě s platností tohoto opatření dojde k postupnému přeznačení území a další osvětě návštěvníků. Správa NP podotýká, že celistvé území s méně členitou hranicí se technicky hlídá lépe, než ostrůvkovité původní 1. zóny a současně to odpovídá aktuálnímu trendu ochrany území, kdy maloplošná ochrana je málo funkční a nutné ji zajišťovat velkoplošnou ochranu přírody právě pro citlivé druhy a zajištění nerušeného průběhu přírodních procesů.

Děkuji za pozornost

Patrik Čefelín

Obec Prášíly

NPS 08931/2023

12. 9. 2023

Obec Prášíly požaduje zařadit neznačenou zážitkovou trasu „Zrození lesa na Poledníku“ do přehledu cest (tras) s celoročním přístupem pro pěší návštěvníky v návrhu opatření obecné povahy o omezení vstupu a pohybu na vybraných částech NP Šumava.

Správa NP Šumava při návrhu tras a jejich režimu tuto neznačenou zážitkovou trasu posuzovala jako součást komplexu rozhledny Poledník. Jedná se o trasu, kterou sama Správa na svém pozemku z osvětových důvodů vytvořila. Správa připomínce obce Prášíly vyhoví a tuto stezku samostatně do tabelárního přehledu tras doplní.

Správa NP Šumava nad rámec konkrétních připomínek považuje za nutné uvést několik informací, které se téměř všemi připomínkami prolínají (proč uzavíráme tak velké území a proč v NP Bavorským les lze téměř vše ...) a dále Správa NP Šumava doplňuje definici režimu hraničního chodníku.

V tuto chvíli je na celém území NP Šumava, který má rozlohu přes 68 000 ha nepřístupných cca 13 % území. Odbor státní správy NP Šumava tímto svým opatřením tuto rozlohu nepatrně navyšuje v řádu jednotek procent, když především v oblasti Modravských slatí zceluje rozdrobené ostrovy 1. zón (přechodně plnicích funkci klidových území) do jednodílného území s omezeným vstupem. Toto opatření je myšleno jako předstupeň plánovaným klidovým územím, které mají ochránit cenná území na celém území národního parku a omezení pohybu osob má platit na cca 17 % rozlohy NP Šumava. Klidová území a zonace národního parku jsou základními pilíři velkoplošné ochrany přírody v souladu se zákonem. Pokud se podaří v budoucnosti klidová území projednat a vyhlásit v uvedeném rozsahu, pak tedy dopadnou na zmiňovaných 17 % území, kdy většina tohoto území je nepřístupná již nyní z důvodu ochrany přírody. Nejcennější bezzásahová zóna přírodní pak tvoří nyní 27,7 % rozlohy národního parku a spolu s cca 25 % zóny přírodě blízké pak těsně naplňují zákonný požadavek zakotvený v § 15 odst. 3 ZOPK (Dlouhodobým cílem ochrany národních parků je zachování nebo postupná obnova přirozených ekosystémů včetně zajištění nerušeného průběhu přírodních dějů v jejich přirozené dynamice na převažující ploše území národních parků.)

Správa si je vědoma toho, že toto opatření obecné povahy dopadá na nejkrásnější a nejdivočejší – ale také nejohroženější území v rámci národního parku a často byl srovnáván Národní park Bavorský les za hraniční čarou, způsob ochrany přírody a režim pohybu v tomto parku. Zde je třeba uvést, že se srovnává nesrovnatelné. NP Bavorský les je na jednu stranu cca 3x menší, na druhou stranu procento naprosto nepřístupného území z důvodu ochrany přírody je 45 % a procento bezzásahovosti je 75 % (standard IUCN pro národní parky !)! Probíhá zde průběžně renaturalizace nepoužívaných cest. Nevznikají v zásadě nové turistické cesty ani turistické chaty a další větší infrastrukturní prvky, naopak např. turistická chata pod Velkým Roklanem Waldschmiedhaus je dlouhodobě uzavřena.

Režim turistického chodníku.

Správa NP Šumava v návrhu opatření explicitně neuvedla a nedefinovala režim pohybu po hraničním chodníku. Vzhledem k tomu, že je tento režim definován Nařízením o NP Bavorský les v aktuálním znění, česká strana pouze tento režim kopíruje. Tedy hraniční chodník je přístupný od 15. 7. do 15. 11. s omezeními – celoročně nepřístupné části hraničního chodníku jsou mezi hraničními kameny 1/3 až 5/7 (Mokrůvky) a dále v Podroklaní mezi kameny 16/14 až 18/6. Informace v němčině dostupné zde: https://www.nationalpark-bayerischer-wald.bayern.de/ueber_uns/aufgaben/doc/vo_einschr_betretungsrecht_2020_mit_karte.pdf

Článek 9

Poučení

Podle § 173 odst. 2 správního řádu nelze proti opatření obecné povahy podat opravný prostředek.

Článek 10

Navrhovaná účinnost

Toto opatření obecné povahy nabývá účinnosti v souladu s ustanovením § 173 odst. 1 správního řádu z důvodu hrozící vážné újmy veřejnému zájmu dnem vyvěšení.

Článek 11

Závěrečná ustanovení

Do opatření obecné povahy, včetně příloh a odůvodnění může každý nahlédnout u Správy NP Šumava, 1. máje 260, 385 01 Vimperk nebo na dotčených obecních úřadech.

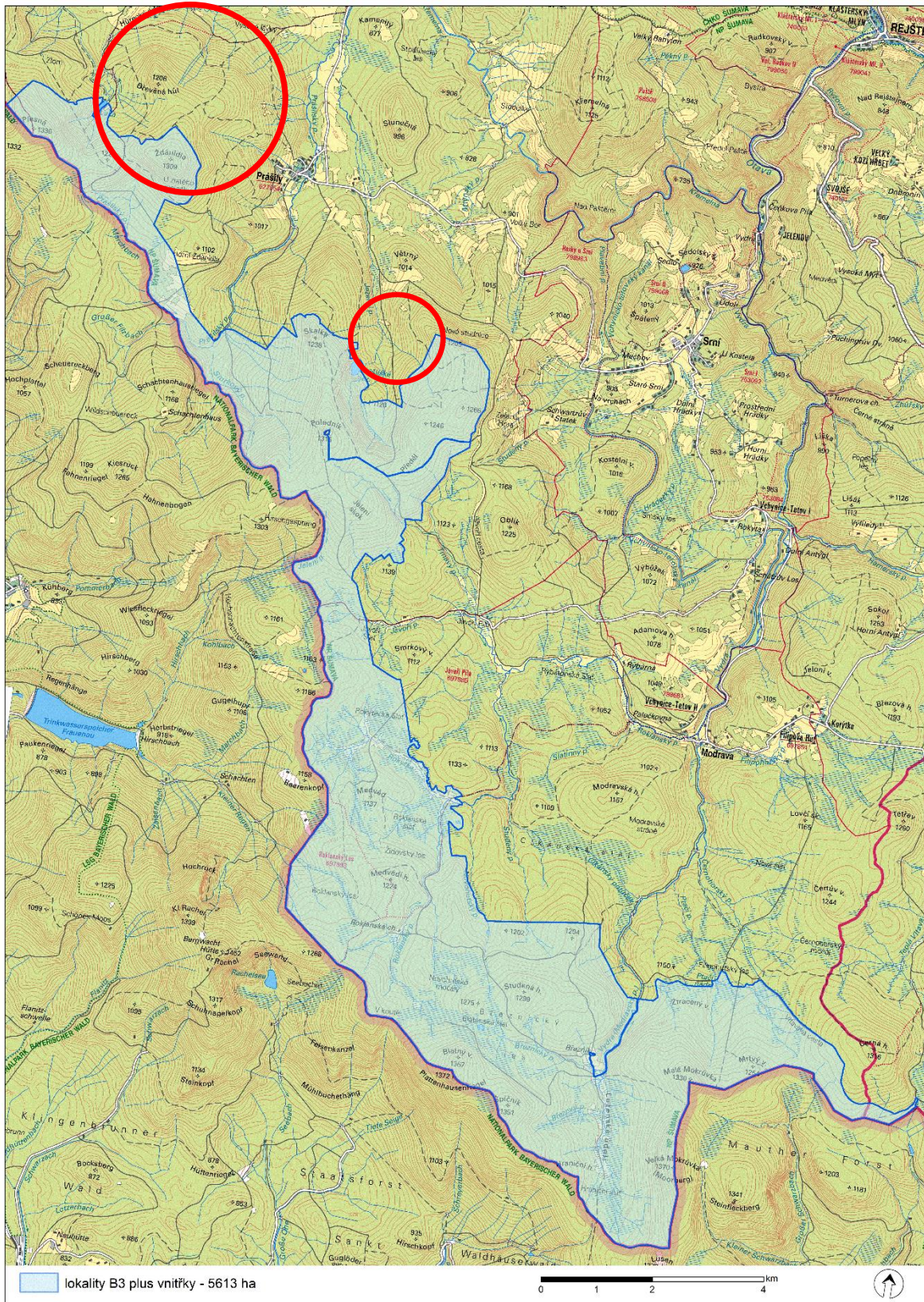
Mgr. Martin Pazourek
vedoucí odboru

ROZDĚLOVNÍK

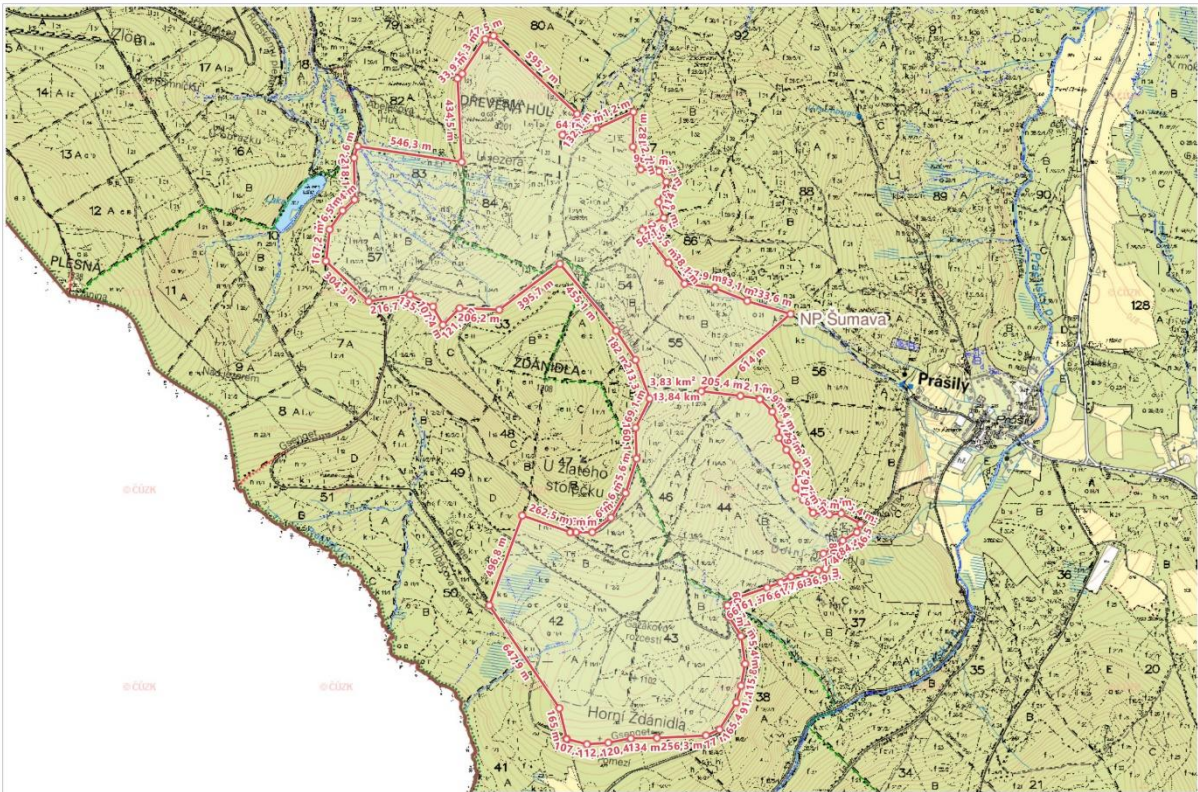
Obec Prášily
Město Železná Ruda
Obec Kvilda
Obec Modrava

+ úřední deska Správy NP Šumava zde

Příloha č. 1.
Mapa navrhovaného území s omezeným vstupem
Červeně jsou označena místa, kde bylo území po projednání s obcí Prášíly rozšířeno (Ždánidla, Prášilské jezero)

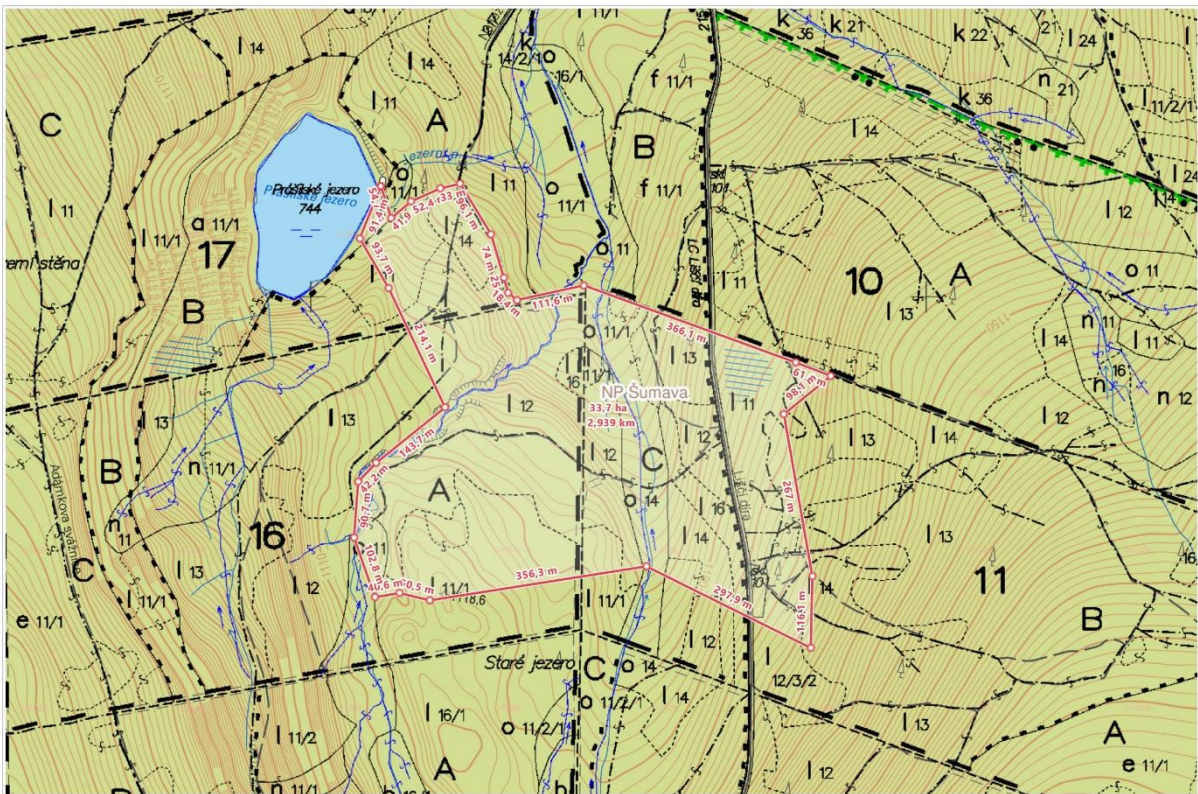
Rozšíření území v okolí Ždánidel

ZM: © ČÚZK, © AOPK ČR, © Správa NP Šumava

1:16 000

Rozšíření území v okolí Prášílského jezera

ZM: © ČÚZK, © AOPK ČR, © Správa NP Šumava

1:5 000

Příloha č. 2

Režim na značených a neznačených turistických trasách v rámci navrhovaného území s omezeným vstupem

úsek TZT číslo	označení TZT	barva značení TZT	režim časový	režim pohybu
1	Novobřeznická	zelená	celoroční	pěší, cyklisté, (lyžaři)
2	Starobřeznická	zelená	celoroční	pěší
3	neznačená odbočka k hranici CZ/D (Buchenau), hr. kámen 16/14	neznačená	15.7. - 15.11.	pěší
4	Javoří Pila - rozc. Pod Poledníkem	červená	15.7. - 15.11.	pěší
5	Liščí díry - Poledník	červená	celoroční	pěší, cyklisté. (lyžaři)
6	Bavorská cesta - Předěl	zelená	celoroční	pěší, cyklisté, (lyžaři)
7	Neznačená zážitková trasa Zrození lesa na Poledníku	neznačená	celoroční	pěší
8	rozc. Pod Poledníkem - Frantův Most	zelená	15.7. - 15.11.	pěší
9	Gsenget - Gsenget CZ/D	žlutá	celoroční	pěší, cyklisté
10	Horní Ždánidla - Laka	červená	15.7. - 15.11.	pěší, cyklisté
			16.11. - 15.3.	Pěší (lyžaři)

Správa NP Šumava zde pro úplnost uvádí na základě připomínky obce Modrava, že z hlediska ZOPK fakticky rozlišuje pouze pohyb pěší a pohyb na kole. Pod pěší pohyb pak podřazuje i další formy pohybu resp. sportovních aktivit (pohyb na všech typech lyží, chůzi na sněžnicích apod. ...) Pohyb na kole je omezen již v základních ochranných podmínkách v § 16 2 písm. m) ZOPK a síť vyhrazených cyklotras pro jízdu na kole byla vymezena opatřením obecné povahy sp.zn. SZ NPS 03176/2020/10 - NPS 05881/2020, což je třeba brát v úvahu.

Dokladová část

V této části jsou shromážděny veškeré odborné podklady citované v odůvodnění. Orgán ochrany přírody na vyžádání přeloží články v cizím jazyce. Odkazy vedou na konkrétní článek (v pdf) na webovém úložišti Správy NP

1. Effects of Recreation on Animals Revealed as Widespread through a Global Systematic Review (Courtney L. Larson, Sarah E. Reed, Adina M. Merenlender, Kevin R. Crooks), 2015

2. Recreation shapes a “landscape of fear” for a threatened forest bird species in Central Europe (Sascha Rösner, Emily Mussard-Forster, Tomáš Lorenc, Jörg Müller, 2013)

3. The Effects of Winter Recreation on Alpine and Subalpine Fauna: A Systematic Review and Meta- Analysis (Chloe F. Sato, Jeff T. Wood, David B. Lindenmayer), 2013

4. Managing visitors in nature areas: where do they leave the trails? A spatial model (Joy Coppes & Veronika Braunsch), 2013

5. Recreational Trails Reduce the Density of Ground-Dwelling Birds in Protected Areas (Thompson1 B.), 2015

6. Ski tourism affects habitat use and evokes a physiological stress response in capercaillie Tetrao urogallus : a new methodological approach (Dominik Thiel, Susanne Jenni- iermann, Veronika Braunsch, Rupert Palme, Lukas Jenni), 2008

7. Tetřevovití na Šumavě – habitatové modely a vymezení jádrových území (Dušan Romportl), 2022

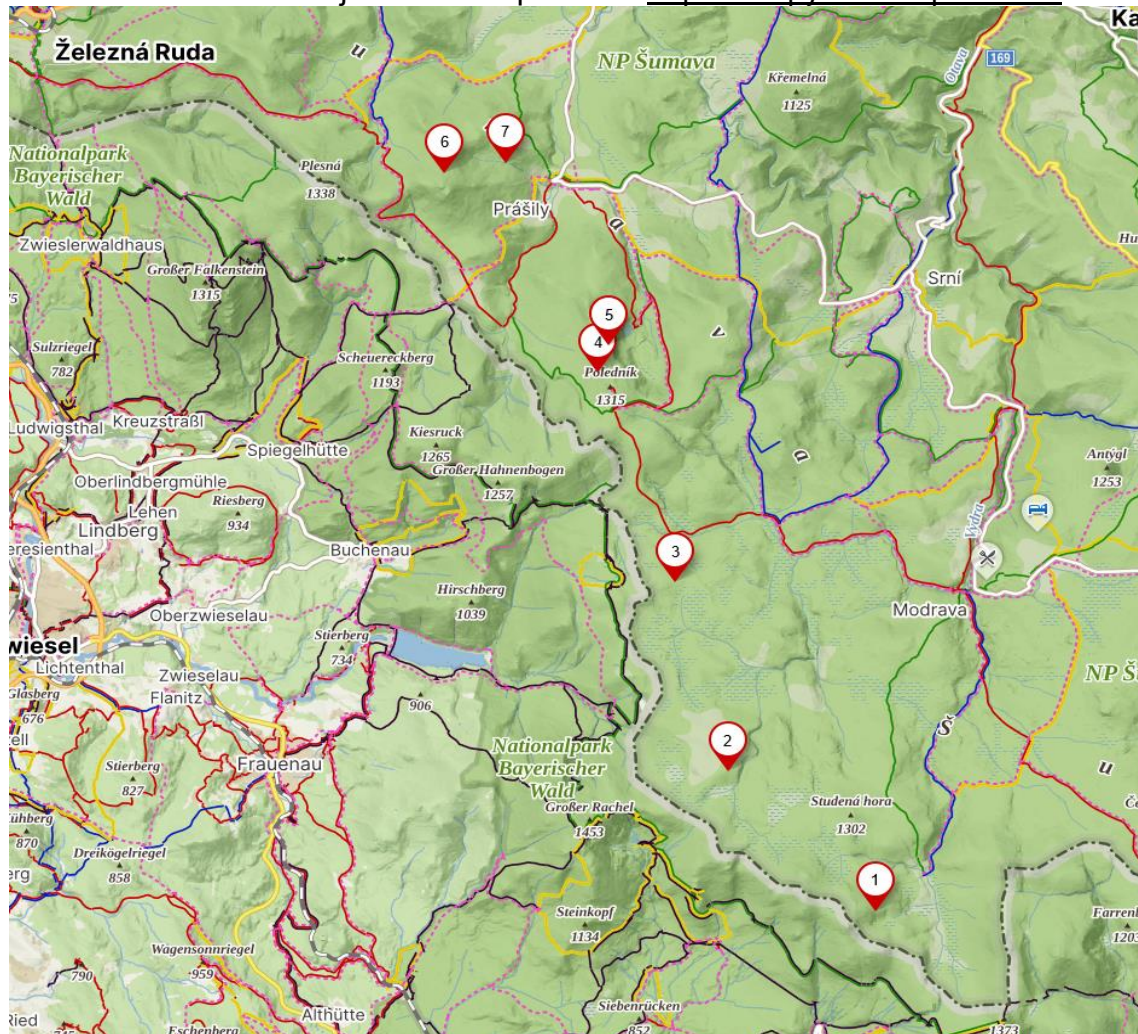
8. Fragmentace prostředí a její vliv na populaci tetřeva hlušce v ptačí oblasti Šumava, ČSO, 2014

9. Přeshraniční mapování lesních ekosystémů cesta ke společnému managementu NP Šumava a NP Bavorský les, Správa NP Šumava a NP Bayerische Wald

Obrazová příloha dokumentující negativní vliv zvýšené návštěvnosti mimo značené trasy

Zpracoval V. Chlada, vedoucí Oddělení Územní pracoviště stráže a ochrany přírody, 21.6. 2023

Čísla v závorce označují bod na mapce zde: <https://mapy.cz/s/nepedolovo>

Úbočí Špičnicku , vyšlapaný chodník směrem k státní hranici (1)

Vyšlapaný chodník od Roklanské hájenky směrem na Medvědí horu (2)

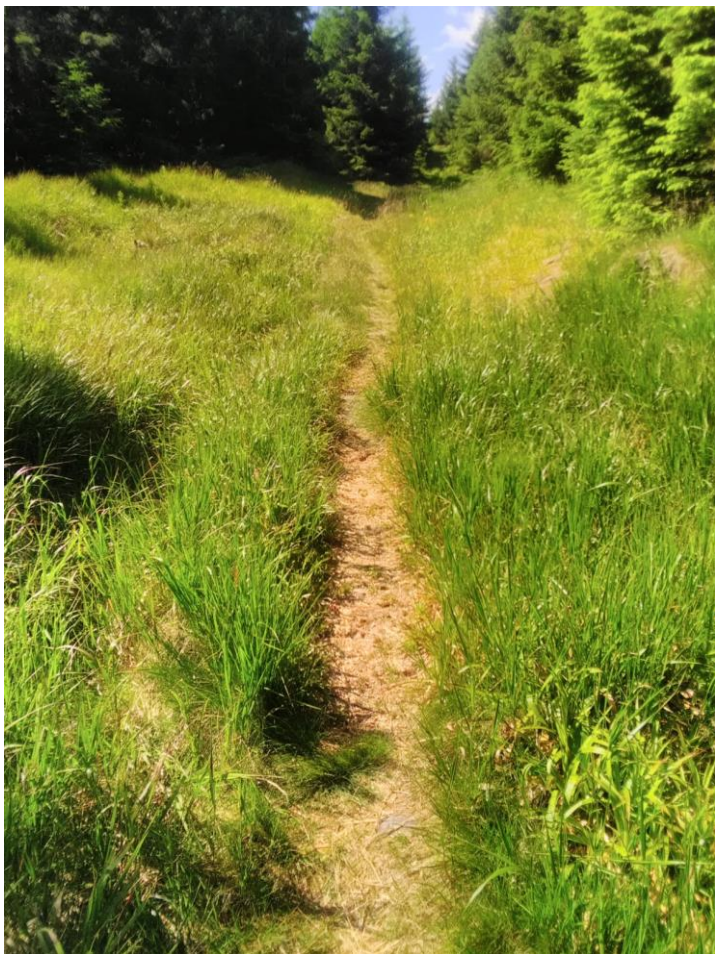

Vyšlapaný chodník od Střelského průseku směrem k státní hranici (3)

Skalka pod Poledníkem, Adámkova Svážnice (4,5)

Cesta k vrcholu Ždánidel od točny (6)

Cesta k vrcholu Ždánidel z Prášil (7)

Náhledy anonymizovaných rozhodnutí a příkazu o přestupcích z předmětného území

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA

Odbor státní správy NP Šumava

1/ - 6 - 01 - 2023

g ✓

naše značka

SZ NPS 10760/2022/3 – NPS 12616/2022

vyřizuje / linka

Ing. Karel Kovařík / 388 450 214

datum

6. 1. 2023

PŘÍKAZ

Správa Národního parku Šumava (dále jen „Správa“) jako věcně a místně příslušný orgán ochrany přírody dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), vykonávající státní správu v ochraně přírody a krajiny podle ustanovení § 75 odst. 3 ZOPK na území Národního parku Šumava a Chráněné krajinné oblasti Šumava podle § 78 odst. 2 ZOPK, projednala níže uvedený přestupek příkazem podle § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o přestupcích“) a § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a rozhodla takto:

(dále též „přestupce“), datum narození

bytem

se uznává vinným

z přestupku podle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK, kterého se dopustil tím, že na území Národního parku Šumava v rozporu s ustanovením § 17 odst. 2 ZOPK, dne 29. 10. 2022 z nevědomé nedbalosti vykonal zakázanou činnost - **nepovolený vstup do klidového území národního parku v lokalitě Březník – Luzenské údolí** (Obec Modrava) v Národním parku Šumava a tím dle ust. § 17 odst. 2 ZOPK a tím se dopustil přestupku dle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK.

Za spáchání přestupku se přestupci ukládá v souladu s ustanovením § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK a ustanovením § 87 odst. 4 písm. c) ZOPK a podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona o přestupcích správní trest pokuty ve výši

600 Kč, slovy: šest set korun českých.

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu na číslo účtu: **40002-2234281/0710**, vedeného u ČNB České Budějovice, variabilní symbol – **10760**, konstantní symbol v případě úhrady převodním příkazem – 558, v případě úhrady poštovní poukázkou – 379.

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA

1. máje 260
385 01 Vimperk
www.npsumava.cz

tel: 388 450 111
fax: 388 413 019

bankovní spojení
ČNB České Budějovice č. 2234281/0710

IČO 00583171
DIČ 102-00583171

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA

Odbor státní správy NP Šumava

- 6 -01- 2023

lg ✓

naše značka

SZ NPS 10761/2022/3 – NPS 12620/2022

vyřizuje / linka

Ing. Karel Kovařík / 388 450 214

datum

6. 1. 2023

PŘÍKAZ

Správa Národního parku Šumava (dále jen „Správa“) jako věcně a místně příslušný orgán ochrany přírody dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), vykonávající státní správu v ochraně přírody a krajiny podle ustanovení § 75 odst. 3 ZOPK na území Národního parku Šumava a Chráněné krajinné oblasti Šumava podle § 78 odst. 2 ZOPK, projednala níže uvedený přestupek příkazem podle § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o přestupcích“) a § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a rozhodla takto:

[REDACTED] (dále též „přestupce“), datum narození **[REDACTED]**

bytem **[REDACTED]**

se uznává vinným

z přestupku podle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK, kterého se dopustil tím, že na území Národního parku Šumava v rozporu s ustanovením § 17 odst. 2 ZOPK, dne **29. 10. 2022** vykonal z nevědomé nedbalosti zakázanou činnost **nepovolený vstup v klidovém území národního parku** v lokalitě **Březník – Luzenské údolí** (Obec Modrava) v Národním parku Šumava a tím dle ust. § 17 odst. 2 ZOPK vykonal činnost zakázanou a dopustil se přestupku dle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK.

Za spáchání přestupku se přestupci ukládá v souladu s ustanovením § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK a ustanovením § 87 odst. 4 písm. c) ZOPK se za přestupek, kterého se dopustí fyzická osoba podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona o přestupcích správní trest pokuty ve výši

600 Kč, slovy: šest set korun českých.

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu na číslo účtu: **40002-2234281/0710**, vedeného u ČNB České Budějovice, variabilní symbol – **10761**, konstantní symbol v případě úhrady převodním příkazem – 558, v případě úhrady poštovní poukázkou – 379.

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA

1. máje 260
385 01 Vimperk
www.npsumava.cz

tel: 388 450 111
fax: 388 413 019

bankovní spojení
ČNB České Budějovice č. 2234281/0710

IČO 00583171
DIČ:102-00583171

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA
Odbor ochrany složek přírody NP Šumava

zal. 4. 11. 2022

naše značka SZ NPS 09240/2022/6 – NPS 10342/2022 vyřizuje / linka Ing. Karel Kovařík / 388 450 214 datum 3. 11. 2022

Uložení pokuty za přestupek podle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb.

ROZHODNUTÍ

Správa Národního parku Šumava (dále jen „Správa“) jako věcně a místně příslušný orgán ochrany přírody dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), vykonávající státní správu v ochraně přírody a krajiny podle § 75 odst. 3 ZOPK na území Národního parku Šumava a Chráněné krajinné oblasti Šumava podle § 78 odst. 2 ZOPK, po provedeném správním řízení rozhodla takto:

Výrok I.

Obviněná z přestupku [redacted] uznává vinnou z přestupku podle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK, kterého se dopustila tím, že dne 12. 9. 2022 na území Národního parku Šumava vykonala zakázanou činnost, kdy v rozporu s ustanovením § 17 odst. 2 ZOPK se pohybovala mimo cesty nebo trasy vyhrazené orgánem ochrany přírody v klidovém území Národního parku Šumava, konkrétně v lokalitě v bezprostředním okolí Roklanské hájenky.

Za spáchání uvedených přestupků se obviněnému ukládá v souladu s ustanovením § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK a ustanovením § 87 odst. 4 písm. c) ZOPK a podle ustanovení § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“) správní trest **pokuty** ve výši

500 Kč – pět set korun českých,

Pokuta je splatná **do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí** na č.ú. 40002-2234281/0710, vedeného u ČNB České Budějovice, variabilní symbol – **09240**, konstantní symbol – 558.

Výrok II.

Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, se obviněná [redacted] **ukládá povinnost nahradit náklady řízení** vyvolaného spácháním přestupku podle ZOPK, a to paušální částkou **1 000 Kč**, slovy jeden tisíc korun českých, stanovenou vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění.

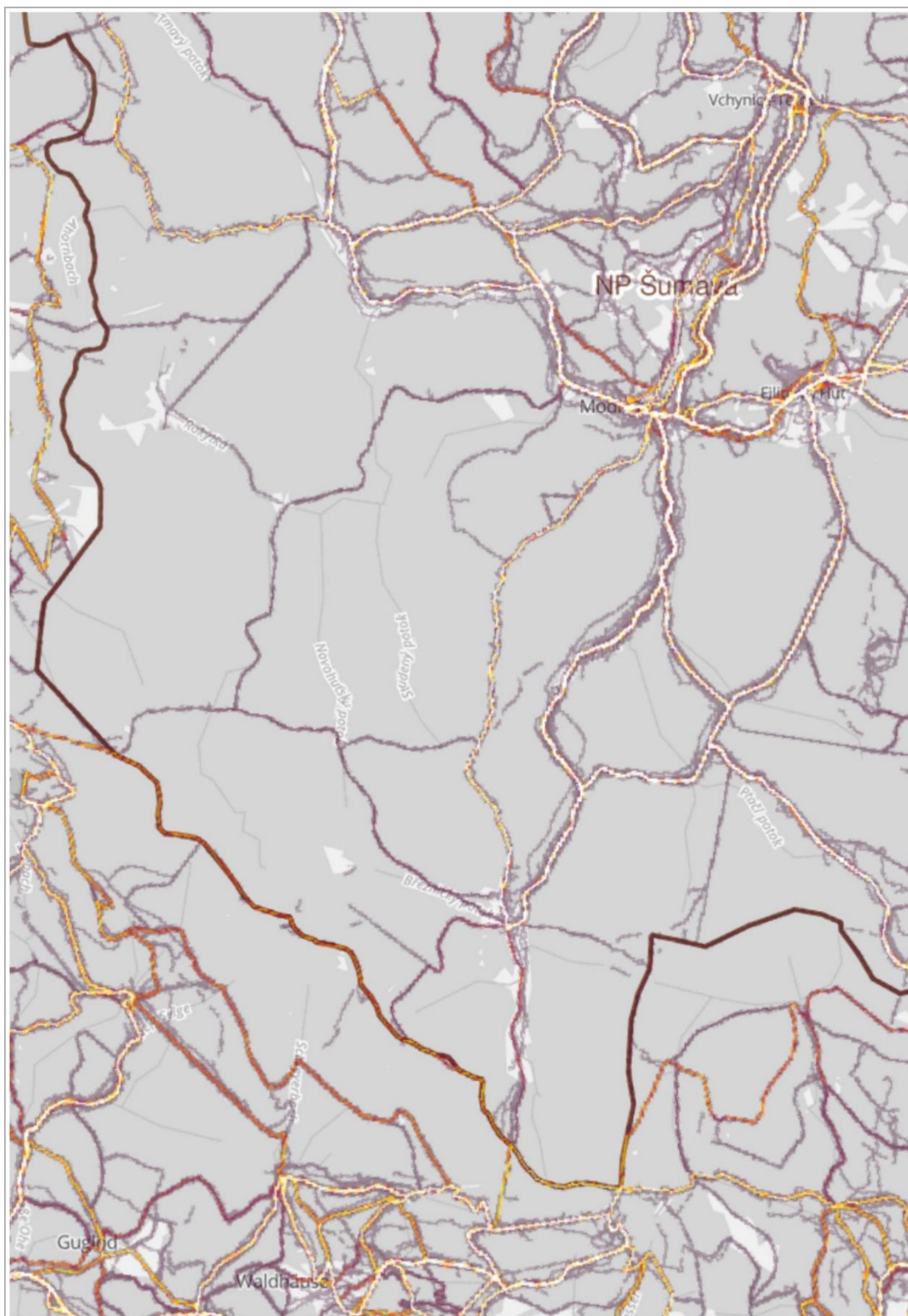
1. máje 260
385 01 Vimperk
www.npsumava.cz

tel: 388 450 111
fax: 388 413 019

bankovní spojení
ČNB České Budějovice
č. účtu: 2234281/0710

IČ 00583171
DIČ CZ00583171

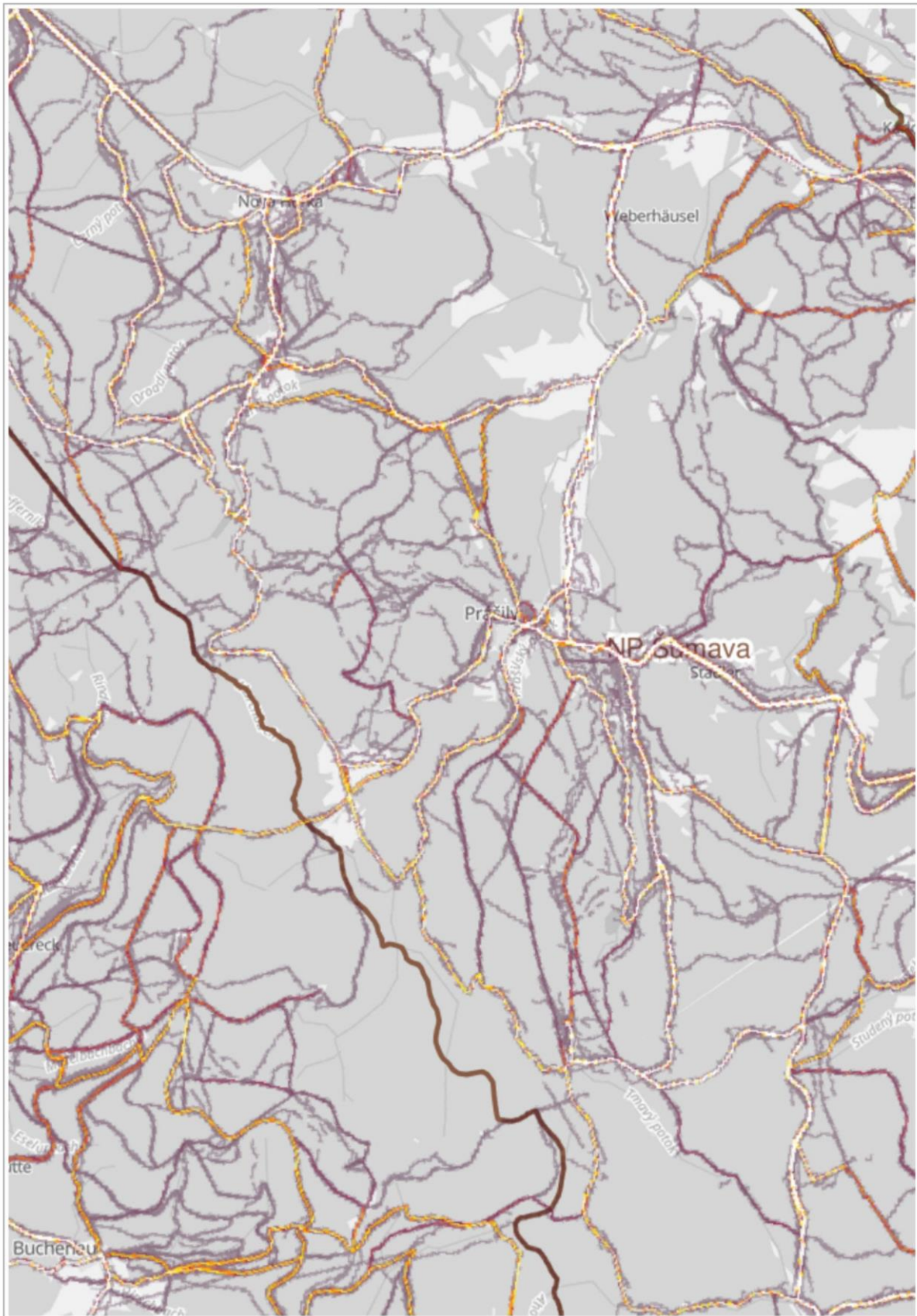
Heatmapy z aplikace Strava (stav k 30.6 2023) Modravsko

© Pripěvatelé OpenStreetMap, © AOPK ČR

1 : 60 380

Prášílsko

© Přispěvatelé OpenStreetMap, © AOPK ČR

1 : 60 380